

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Цього дня

■ 1867 р. У Яворові народився Остап Макарушка, педагог і філолог. Був директором жіночої вчительської семінарії у Львові. ■ 1938 р. Народився Президент України Леонід Кучма. ■ 1945 р. Радянська Армія розпочала воєнні дії проти Японії. Завершальний етап другої світової війни. ■ 1947 р. Народилася співачка Софія Ротару. ■ 1975 р. Не стало видатного композитора сучасності Дмитра Шостаковича.

СИТУАЦІЯ

Винуватих покарано. Чи по заслузі?

Апеляційний суд Львівської області засудив Дмитра Воронова, звинуваченого у вбивстві композитора Ігоря Білозора, до позбавлення волі на десять років. Юрієві Калініну як спільнику дісталося вісім років.

(Закінчення на 3-й стор.).

На знімку: Дмитро Воронов (праворуч) і Юрій Калінін на лаві підсудних слухають вирок.

Фото УНІАН.

ОФІЦІЙНО

Спростити податки підприємцям

Комітет Верховної Ради України з питань промислової політики і підприємництва планує протягом 2-ї сесії Верховної Ради 4-го скликання розглянути близько 50 законопроектів.

Як **повідомляє інформуправління ВР**, серед запланованих до розгляду документів, зокрема, проекти законів про Загальнодержавну (Національну) космічну програму України на 2003—2007 роки; про Національну програму розвитку та реформування гірничо-металургійного комплексу України до 2010 року; про засади державної регуляторної політики у сфері підприємницької діяльності; про завершення будівництва Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд. Крім цього, на виїзних засіданнях комітету планується розглянути здійснення політики дерегулювання на прикладі підприємницьких структур Одеської області.

Комітет також планує провести протягом другої сесії парламенту «круглі столи» з проблем державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб —суб'єктів підприємницької діяльності та спрощеного оподаткування структур малого підприємництва.

Згладити кути і звірити годинники

Учора розпочався дводенний робочий візит Президента України Леоніда Кучми до Москви. Після короткого відпочинку в резиденції на Воробйових горах він провів у Кремлі переговори з Президентом Росії Володимиром Путіним. Їх головна тема — загострення торговельно-економічних відносин, що не відповідає доктрині стратегічного партнерства, проголошеної нашими країнами.

Особливо розгнівало росіян зведення Україною бар'єрів у вигляді митних зборів на «Жигулі». А Росія перед цим обмежила поставки до себе українських труб та оцинкованого металу.

(Закінчення на 5-й стор.).

Кредиту не буде

Міжнародний валютний фонд заявив, що не відновить кредитування України до завершення терміну програми розширеного фінансування EFF. У своїй заяві МВФ наголосив, що Україна не змогла задовольнити його умови щодо надання позики, загальний розмір якої становить понад два з половиною мільярди доларів. З цього приводу британський часопис «Файненшл таймс» у вчорашньому числі повідомив, що в Україні, попри економічне зростання, надходження до бюджету знижуються, і уряд переконав Нацбанк надрукувати додатково більш як півмільярда гривень готівки.

Економія на крові

Трапляється ж таке: у свій законний вихідний ідеш розпеченою сонцем вулицею, ні про що, крім пива, не думаєш, заходиш до бару, але замість холодного пива отримуєш тепле, зате на додачу — тему, від якої аж мороз поза шкірою. У барі за сусіднім столиком вгамовувала спрагу група чоловіків. Столики — впритул: і не дослухатимешся до розмови, та все одно почуєш.

(Закінчення на 14-й стор.).

У НОМЕР

* * *

Хлібороби України вже намолотили 34,6 мільйона тонн зернових. На сьогодні завершено збирання злаків в 11 регіонах України. Хлібороби шести областей намолотили більш як 2,3 мільйони тонн. Окрім того, в 15 регіонах урожайність вища, ніж торік. Найбільші темпи обмолоту у Вінницькій, Сумській та Житомирській областях.

І хоча з переміщенням жнив до північних регіонів урожайність знижується, в Україні, на думку фахівців, є всі можливості для успішного виконання програми «Зерно-2002», якою передбачено зібрати 36,6 мільйона тонн зернових. Схоже, потребу в злаках для продовольчих, фуражних і технічних цілей у країні буде повністю забезпечено. Очікується також збільшення експорту.

* * *

Зливи, що стали частими у Причорномор'ї, змивають сміття з берега в море. Це спричинює значне перевищення рівня бактеріологічного забруднення морської води. Тому, як повідомила головний державний санітарний лікар Одеської області Любов Засипка, на всіх пляжах Одеси, починаючи від Лузанівки й закінчуючи Чорноморкою, купатися заборонено.

Безпечними залишаються заміські зони відпочинку в Затоці, Кароліно-Бугазі, Грибівці, Лебедівці, Фонтанці, Дофинівці, Сичавці. Туди й рушили тисячі курортників. Немало, правда, й таких, хто застереженнями медиків нехтує. А даремно: кількість людей, уражених інфекційними захворюваннями, в області зростає, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Підписано контракти на експорт майже 2 млн. тонн зерна нового врожаю

Укртелеком: поспішаємо повільно

АКТУАЛЬНО

Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах повідомив, що приватизація «Укртелекому» переноситься на 2003 рік. Ця заява пролунала на засіданні з питань приватизації та ефективного управління корпоративними правами.

Що ж спонукало уряд не поспішати з приватизацією монополіста в галузі зв'язку? Тим паче, що на початку липня відбулася презентація ВАТ «Укртелеком» у Лондоні і, за словами віце-прем'єр-міністра Василя Рогового, викликала значний інтерес з боку потенційних інвесторів.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Проте Кабінет Міністрів України дійшов висновку, що нині не найкращий час для продажу стратегічного підприємства. Оскільки потенційні покупці — провідні світові телекомунікаційні компанії — переживають не найкращі часи. А тому, вважає Анатолій Кінах, «поточні умови не відповідають національним, економічним і фінансовим інтересам України».

Прем'єр-міністр переконаний: такі підходи потрібно застосовувати до приватизації інших стратегічних підприємств. Бо, за його словами, «головна мета приватизації» таких об'єктів «це підвищення обсягів інвестицій для структурних змін в економіці України, формування ефективних власників і менеджерів».

І справді, у таких випадках найкращий принцип: поспішай повільно, бо в кожного — і продавця, і покупця — свої інтереси. І головне — не продешевити, не віддати ласий шматок за безцінь.

Володимир КОРОЛЮК.

На фото: Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах провів нараду з питань приватизації та ефективного управління корпоративними правами держави.

Посади — не тема осінніх днів

Політики, які вважають себе опозиційними, продовжують дискутувати довкола акцій протесту, що плануються на осінь. Лідер Соціалістичної партії України Олександр Мороз заявив, що метою осінніх акцій протесту є не розподіл посад, а зміна системи влади, добровільна відставка Леоніда Кучми з посади Президента України.

У переданому УНІАН коментарі О. Мороза стосовно висловлювань лідера КПУ Петра Симоненка про участь комуністів в осінніх акціях протесту, лідер соціалістів наголошує, що ініціатори акцій, у тому числі П. Симоненко, «ніде не обговорювали кандидатур на різні посади», і не це є «умовою і метою спільних дій».

За його словами, у разі зміни системи влади відкриваються «широкі можливості для реалізації перспектив різних кандидатів на різні посади, в тому числі й від комуністів», але «це не тема сьогоднішнього дня».

Лідер соціалістів зазначає, що принципові позиції лідера комуністів, викладені в заяві, «цілком прийнятні» і можуть бути предметом обговорення. Тим більше, зазначає О. Мороз, вони вже попередньо схвалені в політичній частині проекту угоди про спільні дії опозиційних фракцій парламенту та відображені в проектах законів, що вносяться на його розгляд.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Знову про імпічмент

У Верховній Раді України зареєстровано законопроект «Про процедуру усунення Президента України з поста в порядку імпічменту». Проект закону внесено депутатом Миколою Рудьковським (фракція Соцпартії).

Законопроект регулює правовий механізм реалізації процедури імпічменту та правові наслідки такої процедури. Зокрема, документ визначає поняття імпічменту, тимчасової слідчої комісії, спеціального прокурора та спеціального слідчого.

Для ініціювання цієї процедури, згідно з проектом документа, потрібно зібрати підписи третини від конституційного складу парламенту, або 150 підписів. Проте, за Конституцією країни, питання про імпічмент ініціюється більшістю від конституційного складу Верховної Ради (226 депутатів). Отож без внесення певних змін до Основного Закону запропонований законопроект не може бути прийнято.

«Безголові» міста: прецедентів не було б...

САМОВРЯДУВАННЯ

Ужгород після цьогорічних виборів потрапив у невизначену ситуацію. Один з кандидатів на міського голову Сергій Ратушняк балотувався також і в народні депутати, здобувши переконливу перемогу в обох «номінаціях». Нині він працює у парламенті України, а місто фактично залишається «безголовим». Повторні вибори міського голови призначено на 8 вересня.

Обласні видання рясніють публікаціями про непорозуміння, які раз у раз виникають між виконкомом та міськрадою. А тим часом у місті, яке називають європейським, вибоїни на його вулицях глибшають день у день, а міський бюджет уже давно став решетом. Замість планованих 4,5 мільйона гривень надійшло до нього лише 1,5 мільйона. Вперше за багато років Ужгород почав боргувати зарплату бюджетникам. Тривожить і підготовка міста до зими, яка не за горами.

— Важливими джерелами формування фонду розвитку міста є продаж майна та земельних ділянок, — каже заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів Володимир Бобков. — Не таїна, що краще майно та вигідніші ділянки землі вже продано раніше. Залишилося кілька об'єктів комунальної власності, зокрема кінотеатр «Ужгород» та готель з однойменною назвою. Кінотеатр потребує капітального ремонту, а отже, й чималих коштів. Знайшовся інвестор, згідний вкласти мільйон доларів, щоб довести кінотеатр до пуття без зміни його профілю. Але пропозицію виконкому виставити кінотеатр на продаж депутати відхилили. Те саме і з готелем «Ужгород», де частка комунального майна становить сімдесят відсотків. Більшість депутатів керуються цілком зрозумілим принципом: прийде новий голова, з його участю ці важливі питання й вирішувати.

З цих міркувань не погодилися депутати і з податковими пільгами на землю підприємствам, які працюють на місто. Насамперед — будівельники та харчовики. Тим часом вибори голови коштуватимуть місту більш як сто тисяч гривень.

— На це кошти будуть?

— Двадцять тисяч залишилося від минулих виборів, решту змушені викроїти з непередбачуваних видатків. А це означає, що навіть у разі стихійного лиха місто зостанеться без грошей.

Новообраному міському голові доведеться непросто. Хоч би хто сів у це крісло, працюватиме в аварійному режимі. Та попри це, охочих покерувати багато. Ужгородська міська територіальна виборча комісія зареєструвала 14 претендентів на міського голову в Ужгороді.

...Подібна ситуація склалася і в другому за величиною місті Закарпаття — Мукачевому, де вибори і до Верховної Ради України, і на посаду міського голови виграв Віктор Балога.

— Прецедентів не було б за умови, якби вибори не відбувалися одночасно до Верховної Ради України та до місцевих рад, — вважає депутат Ужгородської міської ради Тібор Зомбор. — Хіба не було відомо законодавцеві, що кандидат, котрий набере більшість голосів виборців і туди, і сюди, віддасть перевагу роботі в парламенті? Керувалися нібито добрими намірами заощадити кошти. А вийшло, що з латаного-перелатаного місцевого бюджету подекуди треба фінансувати нову виборчу кампанію. Хочеться, щоб на все це зважили народні депутати, працюючи над удосконаленням виборчого законодавства в Україні.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

СКАНДАЛ

Мандат видано, а вибори скасовано

Вінницький обласний апеляційний суд зобов'язав Центральну виборчу комісію визнати недійсними результати повторних виборів до Верховної Ради України у 18-му виборчому окрузі.

Як передає УНІАН, Вінницький обласний апеляційний суд повторно розглянув скаргу кандидата у народні депутати України по 18-му одномандатному округу Валерія Коломойцева-Рибалки, якого було знято з реєстрації. Суд вирішив задовольнити цю скаргу.

19 липня Вінницький обласний апеляційний суд вже розглядав заяву В. Коломойцева-Рибалки і ухвалив рішення скасувати результати голосування на повторних виборах до Верховної Ради 14 липня по виборчому округу № 18 через порушення окружною комісією закону про вибори народних депутатів. Проте окружна виборча комісія не врахувала вимоги суду і оголосила переможцем на повторних виборах у цьому окрузі М. Одайника, голову сільськогосподарського товариства «Яланецьке», за якого проголосували 46 тис. 276 виборців. Це рішення підтримала ЦВК, яка 30 липня вручила переможцю тимчасове посвідчення народного депутата України.

Микола Одайник з приводу рішення Вінницького обласного апеляційного суду заявив, що не вважає його таким, що може вплинути на позбавлення його мандата народного депутата України.

У свою чергу, В. Коломойцев-Рибалка, який був народним депутатом у парламенті другого та третього скликання, вважає, що судова система в Україні є досконалою і рішення, винесені ім'ям України, є остаточні.

По аеродрому...

Днями сесія Полтавської обласної ради прийняла рішення про безоплатну передачу з державної у спільну власність територіальної громади області цілісного майнового комплексу державного підприємства цивільної авіації «Аеропорт-Полтава».

Здається, депутати нарешті прийняли доленосне, насамперед для трудового колективу, рішення й тим самим врятували його, по суті, від цілковитого банкрутства. Отож рятувальна терапія, яку розпочали ще депутати минулого скликання, на першому етапі дала позитивний результат. Але для того, щоб хоч схематично спрогнозувати, що буде завтра, потрібно зробити бодай побіжний екскурс у не таке вже й далеке вчора.

Сучасний полтавський аеропорт за всіма мірками досить молодий. Споруджено його в середині вісімдесятих. Для регіону те новосілля було досить помітною подією, адже тодішнім вимогам цілком відповідали як приміщення аеропорту та допоміжних служб, так і саме летовище, технічне оснащення тощо. В ті роки з Полтави повітрям можна було дістатись у десятки міст України, зокрема, до Києва, Сімферополя, Львова, Донецька, а також Прибалтики, Кавказу, Москви, а вахтовими рейсами — до Тюмені. Аеропорт не просто був візиткою регіону, а й давав солідні надходження до скарбниці. Занепад промисловості й сільського господарства у 90-ті роки позбавив авіаторів замовлень, зубожіння людей звело нанівець потребу в пасажирських перевезеннях.

— Відтак, нас підтримували тільки чартерні рейси, — коментує генеральний директор Олексій Дунай. — До банкрутства було рукою подати, тим паче що країною прокотилася хвиля ліквідацій аеропортів. Тому передача в комунальну власність стала для нас рятівною соломиною.

Однак гендиректор нині не береться визначити час не тільки, коли очолюване ним підприємство стане на ноги, а й хоча б запрацює. Головна причина — нестача літаків. Тож полтавці нині намагаються укласти угоди на оренду авіатранспорту з іншими українськими авіапідприємствами. Плановано відкрити маршрути передовсім до Сімферополя і Москви. Але ж, знову-таки, це станеться, якщо буде успішним експеримент, започаткований у країні з 1 липня, згідно з яким квитки на деякі рейси можуть стати дешевшими вдвічі. Чи заохотить така цінова політика до польотів, не впевнені й самі авіаперевізники, оскільки ціна перельоту для наших кишень усе ще залишається завеликою. Так, без урахування жодної копійки прибутку «Аеропорту-Полтава» долетіти з Полтави до Києва, як підрахували фахівці, реально коштувало б нині 500 гривень. Для порівняння: за трохи більш ніж 3 години швидкісним потягом «Столичний експрес» до столиці можна дістатися у двадцять разів дешевше! Про безпеку — мова окрема. І все-таки позитивне вже те, що підприємство вберегли від глумління й пограбування. Адже черга довгоруких «крутеликів», охочих поживитися на дурничку, була. І не мала. Та й перспектива розмістити на летовищі нічний дискоклуб, погодьтесь, також не найкраща. Зрештою, ніби перегриміло і з'явився бодай якийсь реальний шанс стати до профільної роботи. А поки що утримання аеропорту з обласного бюджету щороку обходитиметься в півмільйона гривень. Сума для містечкових мірок немала. Проте є хоч надія, що з часом авіатори зароблятимуть не лише на себе, а й на громаду.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

НОВИНИ

КОРДОН

Капличка на прикордонній межі

На прикордонному переході «Мамалига», що у Чернівецькій області, урочисто посвячено й відкрито капличку.

Вона розташована на останніх метрах української землі, котра прилягає до Молдови. Тож ті, хто відбуває в зарубіжжя, можуть помолитися перед далекою дорогою або поставити свічку за здоров'я і спокій рідних.

Капличку споруджено силами й на кошти митників і прикордонників у позаробочий час.

Василь БАБУХ.

До ювілею — заслужене звання

Навіть незважаючи на офіційне звання Софія Ротару завжди була народною артисткою України, Молдови та СРСР. А днями стала й Героєм України. Хоча точніше, мабуть, все-таки було б сказати Героїнею. Саме таке почесне звання до ювілею співачки присвоїв своїм Указом Президент України Леонід Кучма. Як зазначено в документі, «за значні особисті заслуги перед українською державою у розвитку мистецтва, самовіддану працю на ниві збереження національно-культурних традицій, примноження спадку народу України». А якщо простіше — за те, що своєю творчістю радувала, радує й радуватиме не одне покоління меломанів.

Фото УНІАН.

Комісія знає те, про що Генштаб і не здогадувався

У Львові відбулася прес-конференція, на якій голова державної комісії з розслідування причин авіакатастрофи на скнилівському летовищі Євген Марчук оприлюднив попередні висновки про аварію літака Су-27 і назвав імена тих, хто, на думку комісії, безпосередньо причетний до загибелі людей.

Він підтвердив свої нещодавні висловлювання: головними винуватцями трагедії є організатори авіашоу і пілоти винищувача Су-27. Щоправда, список організаторів, котрі, як вважає комісія, безпосередньо чи опосередковано причетні до скнилівської катастрофи, дещо змінився. Поряд з Яцюком і Третяковим, які керували польотами під час авіашоу, не було названо тодішніх командувача ВПС України Стрельникова і командира 14-го авіаційного корпусу Онищенка. Зате вперше в контексті розслідування офіційно названо міського голову Львова Любомира Буняка, котрий, за словами Є. Марчука, підписав відповідне розпорядження про проведення в межах міста цього заходу і, отже, узяв на себе відповідальність за безпеку присутніх на ньому цивільних. Львівський голова, однак, тут-таки відкинув це твердження.

Що стосується нових даних, виявлених розслідуванням, то до них насамперед слід віднести виконання пілотом Топонарем над летовищем фігури вищого пілотажу «напівбочки», яка не передбачалася передпольотним завданням і яку сам Топонар ніколи до того не виконував. А також нестандартне розміщення глядачів на аеродромі. Не з'ясованою залишається поведінка пілота-інструктора Єгорова, в якого від початку позапланового відхилення літака до моменту катастрофи було майже півтори хвилини, щоб спробувати виправити небезпечну ситуацію. На жаль, ні він, ні Топонар цією можливістю не скористалися. До речі, сьогодні серпня медики дали-таки дозвіл працівникам прокуратури на допит обох пілотів.

Того самого дня, коли відбувалася прес-конференція Євгена Марчука, військовий міський суд Львівського гарнізону прийняв рішення взяти під варту помічника керівника польотів, які проводилися 27 липня під час авіашоу, — Яцюка. У зв'язку з тим, що на затриманих на час розслідування причин катастрофи екс-командувача ВПС України Стрельникова, керівника польотів Третякова і екс-командира 14-го авіаційного корпусу Онищенка не надійшло подання від прокуратури і закінчився десятиденний термін їх утримання під слідством за підозрою у скоєнні злочину, їх відпустили.

Попереднє розслідування катастрофи на скнилівському летовищі завершено. Є. Марчук пообіцяв, що в подальшому воно пошириться і на вертикаль військового командування та місцевих органів влади. Результати роботи державної комісії, яка працювала у Львові, передано Президенту.

Юрій ЗИЛЮК.

Львів.

У НОМЕР

■ *Львів*

Винуватих покарано. Чи по заслузі?

(Початок на 1-й стор.).

Вказані терміни враховують час, який звинувачені провели у слідчому ізоляторі. Крім того, в медзакладі, де помер композитор, проведуть службове розслідування.

Нагадаємо, раніше прокуратура Львівської області вимагала для Воронова 15 років позбавлення волі, для Калініна — 12, а також сплатити матеріальну компенсацію на користь дружини, сестри та матері покійного композитора у розмірі 50 тисяч гривень. Верховний Суд України скасував цей вирок як необгрунтований у цій справі. Однак адвокати заарештованих мають намір подавати ще одну апеляцію.

Тим часом під стінами суду майже сотня людей, які представляють праві партії та громадські організації, зібралися на мітинг. Вони вимагали підтвердження звинувачення прокуратури, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

■ *Дніпропетровськ*

Тепло дешевшає, але не для всіх

Тарифи на теплову енергію, що відпускається населенню Дніпропетровська, буде знижено на три відсотки. Це стало можливе після ухвалення сесією міськради рішення про створення двох комунальних підприємств — «Дніпропетровськтеплосервісу» для обслуговування комунікацій та «Дніпропетровських міських теплових мереж», до функцій яких віднесено виробництво, транспортування та подання теплової енергії споживачам. Тепер мешканці обласного центру мають змогу сплачувати за тепло або протягом року по 0,75 гривні за калорію, або лише під час опалювального сезону, з жовтня по квітень, по 1,51 гривні, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

■ *Одеса*

Від вітрильників до суперлайнерів

Пришвартуванням в одеській гавані розкішного суперлайнера «Сільвер віспер» один з лідерів світового круїзного бізнесу компанія «Сільвер» започаткувала регулярні суднозаходи до українського порту. Нове, споруджене тільки торік і приписане на Багамських островах судно вражає своїми обсягами й комфортністю: 186 метрів у довжину, 11 палуб, всі каюти — класу люкс, чудові бари й ресторани. Майже одночасно з цим лайнером в Одеському порту пришвартувалося близько двох десятків вітрильників з Греції, Голландії, Великої Британії та США. Наполеглива робота адміністрації порту щодо залучення іноземних туристів дає свої плоди. Однак міністерства й відомства ніяк не вмикнуть «зелене світло» практичному застосуванню прийнятої Кабміном постанови, згідно з якою туристи, які в'їжджають до України, можуть оформляти візи терміном до восьми днів у консульських пунктах МЗС.

Тим часом, в Одеському порту такий пункт уже обладнано, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

ФОТОФАКТ

Начальник Головного управління державної служби України Геннадій Леликов узяв участь у роботі урядової «гарячої лінії».

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

КРИМІНАЛ

Кожному фрукту своє місце

Прикордонники Котовського прикордонного загону затримали 65 громадян Молдови, які намагалися нелегально пробратися на територію України. Їх було спіймано на ділянці україно-молдовського кордону в районі Новокотовськ—Павлівка Роздільнянського району Одеської області. Як стало відомо у штабі південного напряму Прикордонних військ України, колона із семи вантажних і легкових автомобілів намагалася в'їхати в Україну об'їзною дорогою. Крім пасажирів, в автомобілях виявлено чотири тонни груш і слив, мабуть, призначених для продажу на ринках країни. Фрукти направлено на санітарний контроль, а порушників — на батьківщину, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

ЕКОЛОГІЯ

Перлина купається у... смітті

Перлина Полісся — Біле озеро, що у Володимирецькому районі, відоме своєю цілющою водою. Старожили розповідають: колись воду звідси возили навіть для панянок у Варшаву. Багату на гліцерин, її застосовували в косметичних цілях. З роками популярність озера, оточеного чудовими лісовими краєвидами, не поменшала: влітку тут яблуку ніде впасти — з'їжджаються з усієї області.

Та, на жаль, відпочивальники частенько залишають після себе сміття. Приміром, цьогоріч, зі слів міського голови Кузнецовська Степана Жданюка, напередодні традиційного соціально-екологічного фестивалю «Біле озеро» місцеві екологічні активісти вивезли не одну вантажівку нечистот. Те саме — й після свята.

Голова Володимирецької районної ради Петро Мартинюк запевнив: відтепер прибережну смугу щодня в рамках громадських робіт прибиратимуть троє безробітних. А міська влада Кузнецовська обіцяє підсобити сусідам коштами для підтримання чистоти на берегах поліської перлини.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Поліська пшениця вабить хліборобів

На дві третини вкрите зеленим килимом густих лісів і непрохідними болотами волинське Полісся не може похвалитися високою врожайністю зернових. Через прохолодний клімат і вологі піщані ґрунти пшениця родить щонайбільше по 22—25 центнерів з гектара. Тому дедалі популярнішою культурою тут стає так звана поліська пшениця — тритикале.

Нині на Волині озиме тритикале — гібрид, який поєднав у собі кращі спадкові якості пшениці і жита — достигає на площі дванадцять з половиною тисяч гектарів. Найбільше посіяно у Володимир-Волинському, Ратнівському, Рожищенському, Любешівському районах. Культура стабільно дає по 45—50 центнерів на круг. Торік фермер з Володимир-Волинського району Євген Колач зібрав по 113 центнерів озимого тритикале. До слова, нещодавно вітчизняні селекціонери вперше у світі вивели пшенично-ячмінне тритикале, яке дає по 80—140 центнерів зерна з гектара.

— Ця культура ніби спеціально адаптована під кліматичні умови Волині, — зазначає керівник ТзОВ «Світанок» Рожищенського району Андрій Максимов, який цьогоріч засіяв тритикале 200 гектарів угідь. — Вона стійко переносить зиму й посуху, не боїться надмірної вологості. Озиме тритикале невибагливе до ґрунту, має в колосках більше зерен, аніж пшениця і жито. Та й урожайність вдвічі вища. А головне — затрати на вирощування і догляд значно менші. Зерно саме бореться з хворобами, тож посіви обробляють лише гербіцидами, щоб уникнути забур'янення.

Тритикале використовують як продовольчу і фуражну культуру. Борошно з нього містить більше білка, клітковини й безазотистих речовин, аніж пшеничне. Культура має вдвічі більше цукру, ніж жито. Тому її охоче беруть переробні підприємства для виготовлення пива і спирту. А тутешні тваринницькі ферми і птахофабрики відгодовують злаками худобу і птицю. У цих господарствах майже на 20 відсотків вищі надої. Зважаючи на ці переваги, спеціалісти-аграрники краю радять хліборобам Поліської і перехідної зон Волині розширити посіви більш продуктивної культури — озимого тритикале. Тим паче що ціна на поліську пшеницю, як і попит на неї, рік у рік зростає.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

СУСПІЛЬСТВО

ПІДСУМКИ

За бортом селяни й освітяни

Як свідчить статистика, номінальна середня зарплата на Рівненщині в першому півріччі збільшилася проти відповідного періоду минулого року на 32,6 відсотка і становить майже 296 гривень. Але селяни практично не відчули підвищення: їх зарплата так і залишається найнижчою — 102 гривні. Найвищий рівень доходів був у працівників трубопровідного транспорту (1405 гривень), енергетиків та газівників (1086), залізничників (628), банківської сфери (597). А ось зарплата медиків та освітян хронічно не дотягує до середнього рівня — вона становить 208—227 гривень.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ФОТОФАКТ

У Яремчі на Івано-Франківщині відкрито новий залізничний вокзал.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Митці обживаються в білому домі

Фойє будинку облдержадміністрації в Ужгороді нині перетворилося на своєрідну картинну галерею. Тут влаштовують виставки художники та різьб'ярі, вишивальниці та гончарі. Відвідувачі можуть придбати облюбований виріб за договірними цінами на місці чи зробити індивідуальне замовлення в автора. Таку оригінальну ідею ініціював голова облдержадміністрації Геннадій Москаль. Він вважає, це сприятиме відродженню і пропаганді народного мистецтва краю. Адже для того, щоб зайняти приміщення в картинній галереї або музеї, митцям доводиться платити. А тут воно надане їм безкоштовно.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Ужгород.

Відпочивають і мову вивчають

Українському поселенню Марамуреш понад 500 років. Один із князів Коріатовичів, гнаний братами за віру, дійшов із Кам'янця з вірними слугами, подільськими селянами, до відрогів Карпат, сучасних румунських земель, і заснував поселення. Сьогодні тамтешні гуцули вважають, що Україна про них просто забула. Але ж ростуть діти, і хоч краще володіють вони румунською та англійською мовами, хочуть марамурещі, щоб вони таки чулися у цьому світі українцями. Тому подбали про відкриття українського ліцею, свято шанують Тараса Шевченка, кохаються в українських піснях, зберігають народні промисли.

За сприяння Зіновія Квіта, українця із Філадельфії (США), у серпні минулого літа в Кам'янці-Подільському запрацював Міжнародний дитячо-юнацький табір гуртків плекання української мови. Чудовий відпочинок та оздоровлення стали ще й наукою для 80 підлітків. Тут сплелися три гілки юних українців — румунська, подільська і, зовсім зросійщена, з атомного Енергодара, що на Запоріжжі. Табір фінансувала Централь українських кредитівок в Чикаго. Такі само нестандартні дитячі оселі діяли ще в п'яти містах Західної України і прийняли дітлахів зі сходу.

До кінця сезону діти і справді заговорили українською, а давні народні пісні, які зберегли марамурещі, тепер заспівали і в Кам'янці, і в Енергодарі.

Добра справа Зіновія Квіта знайшла відгук усюди в закордонному українському середовищі. Табір у Кам'янці на базі екологічного колегіуму під керівництвом вчительки Алли Федірко визнали зразковим. А Зіновій Квіт та його друзі знову постаралися, щоб цього літа в Україні діяло вже 14 таких осель. Нині у Кам'янці чекають на дітей із Волновахи Донецької області та молдовських Бендер.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

КРИМІНАЛ

Хлопчики знайшли... «Узі»

Сталося це ще навесні, коли бродяча дітлашня пробралася через балкон до однієї з квартир в Олександрії. У пошуках звичної наживи вони наштовхнулися на несподівану знахідку: декілька пістолетів у сумці і автомати в ліжку. Десяток стволів було укомплектовано двома сотнями бойових патронів.

Звісно, підліткам закортіло застосувати знахідку. Однак імпровізоване стрільбище вони організували невдало — за квартал від міліцейського відділку, на одній з центральних вулиць. За викликом стривожених мешканців сусідніх п'ятиповерхівок прибув підсилений наряд міліції...

Конфіскована зброя виявилася саморобною. А один екземпляр відтворював славнозвісний ізраїльський автомат «Узі». Через складність хлопчаки його випробувати не змогли, тож заховали у своєму притулку — в колодязі теплотраси.

Таким чином було виявлено і ліквідовано склад автоматичної зброї з боєприпасами. Від коментарів щодо його походження міліція утримується. Між іншим, хлопців уже третій місяць тримають у камерах — то в кіровоградській «малолітці», то в ізоляторі олександрійського міськвідділу. Адвокати твердять: їхні підопічні ще не досягли вікової межі кримінальної відповідальності. Однак на волю випустили тільки двох хлопчаків —зовсім слабих.

Тим часом, за іронією долі, ми повинні бути вдячні цим розбишакам. Адже оперативники добре знають, що таке десяток стволів, які не мають минулого, без номерів, без реєстрації. Розкрити скоєний з їх використанням злочин практично неможливо.

Ігор ШИРОКУН.
Кіровоградська область.

«Москвич» — найліпша машина

«Москвич» — найліпша машина на теренах України. І не тому, що добре їздить, а тому, що часто ламається».

Таке несподіване зізнання зробив працівникам управління УСБУ водій «Газелі», якого затримали неподалік від митного посту Красна Талівка на російсько-українському кордоні. Мешканець Донецька намагався незаконно вивезти з Росії автомобільні запчастини, загальна вартість яких перевищувала 100 тисяч гривень. Головним чином це були деталі для «Москвича» різних модифікацій, але виявили також обновки і для «Волги» та «Жигулів». До того ж вироблено їх не лише в Росії, а й у Болгарії, США, Білорусі. Оскільки запчастини на такі марки в Україні не виробляють, власники автомобілів купують деталі десятками — про запас. До речі, у Донбасі запчастини до «Москвича» попиту не мають, тому перевізник мав намір везти товар на оптові ринки центральної України.

Алла АНТИПОВА.
Луганська область.

Зона вимагає справедливості

Управління юстиції в Запорізькій області зареєструвало ще одну організацію — «Громадський рух за права жителів регіону розташування Запорізької АЕС». Вона ставить за мету домогтися введення 50-відсоткової оплати електроенергії для мешканців 30-кілометрової зони атомної станції. Вже нині рух налічує понад дві тисячі осіб. Створено дев'ять відділень організації в населених пунктах зони, ще 20 поселень області висловили свою готовність приєднатися.

— В енергетиці діє принцип: що далі споживач від енергоблока, то більші витрати на транспортування електрики, — зазначив лідер новоствореної організації, народний депутат Володимир Бронніков. —Тоді чому мешканці Енергодара або Іванівки, котрі живуть просто під ядерним реактором, повинні платити за кіловат стільки само, як і мешканці Ялти або Ужгорода?

Окрім того, на території області розташовані найбільша теплова і гідроелектростанція. Тож люди живуть в умовах підвищеного техногенного навантаження і повинні мати справедливу компенсацію. Ніхто не скасовував ст. 12 Закону України «Про використання ядерної енергії і радіаційну безпеку». Але вона не діє. І завдання руху домогтися, щоб принаймні чинні закони і постанови Кабміну почали працювати.

Олександр АБЛІЦОВ.
Запорізька область.

ТЕНДЕНЦІЇ

Чи зігріє взимку вовна?

До півмільйона сягає поголів'я овець на Одещині. Це чи не найбільша отара в країні.

У найбільш «вівчарських» районах — Ізмаїльському, Саратському й Тарутинському — здавна розводили тварин цигейської породи, які дають напівтонку вовну. Однак попит зростав на тонкорунних овець. Тож на підмогу практикам прийшла вчений-генетик професор Одеського аграрного університету Валентина Чепур. Одним з осередків поліпшення м'ясо-вовнових якостей став вівцеплемзавод «Вікторія» в селі Утконосівка Ізмаїльського району. Подібна робота велася й в інших місцях. Вже невдовзі вона дала свої плоди: у 2000 році вчені-генетики провели апробацію і затвердили появу нової породи овець — одеського м'ясо-вовнового типу, який засвідчив свою незаперечну перевагу. До того ж, показники неухильно поліпшуються. Як розповіла начальник відділу маркетингу тваринницької продукції Ізмаїльського райсільгоспуправління Юлія Шараєва, бонітування річних тварин у тій самій «Вікторії», проведене в травні нинішнього року, засвідчило такі показники: середня вага ярки — 42, баранчика — 50 кілограмів, довжина якісної вовни — 16—17 і навіть за 20 сантиметрів.

Помітних результатів у поліпшенні племінних якостей тварин досягли й на вівцефермах ТОВ «Бессарабія» і СК «Маяк» того-таки Ізмаїльського району, на племзаводі «Надія» Саратського району, в інших місцях. Туди по молодняк потяглися далекоглядні господарники. Однак ще не всі вівчарі торують стежини до племзаводів. Керівник «Надії» Віктор Чапкін, приміром, задоволений тим, що аж з Харкова замовлено 15 тонн вовни, а разом з тим бідкається:

— На кожні 100 вівцематок одержали по 123 ягняти. Тож стадо збільшилося до п'яти з лишком тисяч голів. Значну його частку могли б продати, притім недорого, та покупці не поспішають.

Фото Василя МИРОНЮКА.

«Проштовхнути» овець поліпшених порід у сільгосппідприємства на Одещині прагне створений тут концерн «Селекція». Однак не все йому під силу. Одна з причин — більшість тварин (близько трьох чвертей) належить не сільгосппідприємствам, а домашнім міні-фермам селян.

Приклад не довелося довго шукати... Поблизу Сарати у вигорлій до білизни долині спілкуюся з вівчарем, який випасає своє стадо:

— Якої породи вівці?

— А хто його знає, — сміється вівчар. — Свійські...

— А чи багато маєте з них вовни?

— Та яка там вовна? Кому вона потрібна отака —довжиною 5—6 сантиметрів?

Розповідаю Івановi Дмитровичу про овець, яких випало бачити у «Вікторії», в близькій «Надії». Не вірить, що там з кожної тварини одержують до шести кілограмів вовни довжиною в 20 сантиметрів:

— Я чи й кілограм-півтора знімаю. Та з такими вівцями можна озолотитися!

Схоже, без копіткої роз'яснювальної, організаторської роботи фахівців не тільки у великих сільгосппідприємствах, а й у фермерських господарствах, серед власників домашніх міні-ферм справа з місця не зрушить.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

Лондон закликає тиснути на Київ

Заступник міністра закордонних справ Великої Британії Майк О'Брайєн закликав посилити тиск на українське керівництво та європейські інститути для проведення незалежного розслідування вбивства журналіста Георгія Гонгадзе. Про це він заявив у розмові з генеральним секретарем Національної спілки журналістів цієї держави Джеремі Діару, ***повідомила «Українська правда»****. Примітно, що зустрілися вони саме для обговорення цього питання.*

О'Брайєн розповів Д. Діару, що 11 липня, під час зустрічі міністрів закордонних справ, Велика Британія звернулася до України із запитом про хід розслідування вбивства. Він, зокрема, сказав: «Ми впевнені, що має бути створена міжнародна комісія. Українська сторона повідомила нам, що згідно із законами України, нині це неможливо, але ми шукаємо вихід із ситуації».

Заступник глави британського зовнішньополітичного відомства також зазначив, що він за першої можливості поставить це питання перед новим українським послом у Лондоні. Крім того, Велика Британія підтримує ідею провести слухання з розслідування справи Гонгадзе під час наступних засідань Парламентської асамблеї Ради Європи.

Тим часом державний секретар МЗС України Юрій Сергєєв прийняв новопризначеного Надзвичайного та Повноважного Посла Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії в Україні Р. Брінклі з нагоди вручення тим копій вірчих грамот. Як випливає з повідомлень пресслужби українського МЗС, з вуст нового британського посла на Україну просто сипалися вітання — і про українські «євроінтеграційні прагнення», і про «успіхи в процесі реформування економіки та демократизації суспільства»... А Юрій Сергєєв заявив, що «наша держава дуже розраховує на підтримку урядом Великої Британії підходів українського керівництва до інтеграції України в європейські та євроатлантичні структури». Чи просвітив його посол, що така підтримка — і з боку Великої Британії, і з боку інших європейських країн — багато в чому залежить від розслідування справи Гонгадзе, прес-служба МЗС не повідомила...

Ситуацію рятують іммігранти

Чисельність населення країн Європейського союзу впритул наблизилася до 380 млн. осіб. За минулий рік вона зросла на 1,56 млн. і становила на 1 січня 2002 року 379,6 млн. осіб. Про це повідомило статистичне управління ЄС «Євростат».

Водночас, за його даними, в 15 європейських країнах населення збільшувалося головним чином за рахунок іммігрантів. На їхню частку припадає три чверті приросту і лише одна чверть — на частку народжуваності.

Найвище зростання відзначено в Ірландії (1,5%). Найнижче — в Німеччині та Австрії (0,2%).

Згладити кути і звірити годинники

(Початок на 1-й стор.).

У середу міністри економіки двох країн Олександр Шлапак і Герман Греф намагалися знайти вихід з «торговельної війни», але лише дійшли думки про необхідність створення «єдиної методологічної бази двосторонньої торгівлі». По суті, за цим формулюванням нічого конкретного нема. Усе доведеться вирішувати президентам, котрі постійно згладжують кути, об які керівники урядів України та Росії повсякчас набивають гулі. Передбачено, що під час дводенних переговорів обговорюватимуть і частку участі сторін у створюваному консорціумі з обслуговування магістрального нафтопроводу. Одне слово, є безліч тем для відвертої розмови, яка після початку переговорів у Кремлі тривала під час вечері в заміській резиденції президента РФ «Завидово», куди Леонід Кучма і Володимир Путін вирушили з дружинами вертольотом.

На сьогодні заплановано сімейний ланч у ресторані української кухні «Шинок». Потім для сім'ї Президента України відбудеться екскурсія на теплоході по Москві-річці. Після годинної прогулянки наш Президент продовжить перерваний відпочинок у Криму.

Було б неправильно умовчати про те, що візит до Москви збігся з днем народження Леоніда Кучми. Про це судачить увесь російський політичний бомонд. Що це — випадковість чи умисність? Дехто вважає, що Кучмі знову треба заручитися підтримкою Росії перед осіннім наступом опозиції на інститут президентства. Інші — що візит є профілактичним заходом для зняття напруженості, яка нагнітається в Росії через останні кроки України в бік НАТО та створення зони вільної торгівлі в рамках ГУУАМ.

Ярослав СЕРГІЄНКО.
Москва.

Інавгураційний «салют»

Президентський палац і будинок парламенту Колумбії було піддано мінометному обстрілу, внаслідок якого загинуло 14 осіб і 69 поранено, **повідомляє Рейтер.**

За свідченнями очевидців, три постріли було зроблено по будинку парламенту в Боготі, де на той момент мала розпочатися церемонія інавгурації нового президента Колумбії Альваро Урібе. Він відомий своєю жорсткою позицією стосовно лівих повстанців. Ще три влучили у президентський палац або споруди поруч із ним. А за кілька годин до початку церемонії в кількох районах столиці сталися невеликі вибухи, шестеро осіб дістали легкі поранення. І це незважаючи на те, що для забезпечення безпеки перед початком церемонії офіційного вступу президента на посаду і під час цієї церемонії колумбійська поліція проводила посилене патрулювання вулиць Боготи, а в небі над містом весь час кружляли поліцейські вертольоти.

Невідомо, чи зробить Альваро Урібе висновки щодо поліцейських начальників, а от президент Молдови Володимир Воронін уже звільнив керівника Служби державної охорони Василе Драгоміра. Це пов'язано з інцидентом, який мав місце в ніч на 2 серпня. Тоді невідомий тричі вистрелив у бік квартири В. Вороніна, який мешкає в багатоповерхівці в центрі Кишинева.

Фото АП.

Білоруси просять притулку чи ні?

Громадяни Білорусі Володимир Буханов, Святослав Шаповалов і Сергій Корнєв, які хочуть отримати політичний притулок в Україні (про це ми писали вчора), просять Президента Леоніда Кучму, Голову Верховної Ради Володимира Литвина, Прем'єр-міністра Анатолія Кінаха убезпечити їх у період юридичного розгляду питання про отримання ними статусу політичних біженців в Україні. Про це **повідомило УНІАН**. У зверненні до засобів масової інформації прохачі зазначають: «Після того, як, тікаючи від політичного переслідування в Білорусі, ми почали процес отримання політичного притулку в Україні і поселилися в наметовому таборі українських шахтарів на Трухановому острові на Дніпрі, виникла низка проблем». Як розповіли білоруси, 7 серпня до шахтарів, «котрі гостинно нас прийняли, ... прийшли деякі особи, які захотіли виганяти білоруських біженців. Шахтарям дали зрозуміти, що саме через наше поселення їм (у наметовому містечку) вже відрізали подачу електроенергії. Якщо ж шахтарі дозволять білорусам жити в наметах і далі, пообіцяли вжити відчутніших заходів тиску». Троє громадян Білорусі звертають також увагу на «спроби посіяти непорозуміння між нами і шахтарями, що традиційно дотримуються лівих політичних поглядів. Так, шахтарям «підкинули» інформацію про те, що ми направлені в їхній наметовий табір правою ультрарадикальною організацією УНА-УНСО, до якої ми не маємо жодного стосунку».

Учора прес-служба МЗС України розповсюдила коментар з приводу ноти білоруського посольства (про неї ми теж повідомляли). В документі, йдеться в коментарі, «лише повідомляється про факт «нелегального перебування» на території нашої держави трьох громадян Білорусі. В цій ноті відсутні будь-які прохання, пов'язані з депортацією згаданих громадян». Прес-служба також повідомила, що до МЗС України білоруські громадяни з проханням про політичний притулок або надання статусу біженців не звертались. Щодо «нелегального перебування», то МЗС має намір проконсультуватися з Держкомкордону і потім уже діяти відповідним чином.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ **Київ**

Міністр просить справедливого слідства

Міністр закордонних справ України Анатолій Зленко в телефонній розмові з міністром закордонних справ Іспанії Аною Паласіо привернув її увагу до бійки із застосуванням вогнепальної зброї, яка сталася днями в одному з районів Мадрида і під час якої один громадянин України загинув, а четверо дістали поранення. За повідомленням прес-служби МЗС, А. Зленко звернувся до колеги з проханням забезпечити ретельне і справедливе розслідування участі громадян України в цьому інциденті, що набув розголосу в українських ЗМІ.

■ **Лондон**

Від злив постраждало метро...

Позаминулої ночі над Лондоном пройшов дуже рясний дощ, що призвело до численних збоїв у роботі міського транспорту. Вода, яка ринула до підземних комунікацій, затопила частину розгалуженої мережі метрополітену.

■ **Сеул**

...і люди

За станом на вчорашній день, унаслідок злив, які тривали у Кореї вже четверту добу, загинуло десять осіб. За підрахунками синоптиків, з початку тижня на центральну область країни випало близько 490 мм опадів. Більшість жертв загинула під потоками дощової води і зсувами.

■ **Бразилія**

30 мільярдів від МВФ

Міжнародний валютний фонд оголосив про надання Бразилії стабілізаційного кредиту в розмірі 30 мільярдів доларів. Директор-розпорядник МВФ Хорст Келер повідомив, що внаслідок інтенсивних переговорів між фондом і Бразилією було досягнуто угоди, в межах якої у 15-місячний термін країна одержить фінансування.

■ **Ашгабат**

Право на довічне президентство

Сапармурат Ніязов залишиться президентом Туркменії до кінця свого життя. Таке рішення прийняв учора вищий представницький орган країни — Народна рада. Сам Ніязов скромно відмовився зберегти за собою довічно пост глави держави, заявивши, що президентські вибори відбудуться у 2008—2010 роках.

■ **Багдад**

Хусейн готовий захищатися

А ось президент Іраку Саддам Хусейн напевне волів би правити довічно, але цьому можуть завадити США. Втім, учора Хусейн заявив, що його країна готова відбити будь-яку атаку. Він виступав на святкуванні річниці закінчення ірано-іракської війни.

На знімку: мечеть і статуя Саддама Хусейна — звичне сусідство для Іраку.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

У ногу з Європою

ПЕРСПЕКТИВА

Минув майже рік, як було попередньо розглянуто Генеральний план розвитку Києва до 2020 року. За цей час внесено до нього істотні зміни й корективи. Які вони? Яким усе-таки буде один із найголовніших компонентів Генплану — транспортна карта столиці? А головне, що сьогодні уже робиться, щоб нам не мучитися в переповнених тролейбусах і автобусах, щоб не диміли машини у кілометрових «пробках», щоб почуватися в будь-якому транспорті легко і зручно? З таким запитанням ми звернулися до першого заступника начальника головного транспортного управління Києва Івана Шпильового.

— Як ви знаєте, — сказав він, — за Генеральним планом розвитку Києва розбудова нашого міста йтиме за двома основними напрямками: на південь у бік Миронівки та Борщагівки. Ось і працюють проектні інститути над кресленнями й розрахунками, щоб сьогодні передбачити такі транспортні маршрути, щоб і нині, і на майбутнє мешканці всіх нових величезних масивів не мали жодних клопотів у своїх міських подорожах. У цьому зв'язку з центральної частини міста уже переноситься депо саме до Борщагівки. Бо депо, самі розумієте, — центр, база пасажирських перевезень.

Але це не означає, що буде забуто інші житлові масиви столиці, вулиці й магістралі центральних районів Києва.

Лінії метро охоплять усю столицю

Як і в багатьох великих містах світу, метро в Києві стане основним перевізником людей. Бо це і точність руху, коли на нього не впливають ні вуличні затори, ні погода, і зручність та комфортність. Уже ведеться підготовка до будівництва в місті четвертої лінії метрополітену, яка зв'яже Троєщину з Жулянами і проляже через Поділ, залізничний вокзал.

Ведеться будівництво лінії метро від Либідської до Одеської площі. Цю транспортну гілку буде здано одночасно з введенням станції імені Палладіна та на проспекті Перемоги.

Розбудовується і підземний напрямок руху — від станції «Дорогожичі» до Виноградаря. Отже, сказав Іван Шпильовий, ми охопимо метрополітенівською мережею практично увесь Київ. А коли додати, що до міського транспорту приєднається і залізничний, що діє всередині столиці, і зв'яже між собою лінії метро, то матимемо справжнє київське кільце.

Нині ми як ніколи тісно працюємо з Міністерством транспорту України. Разом з ним заплановано не тільки зробити київське кільце, а й спільними силами спорудити кілька пересадочних залізничних вузлів, а також вивести залізничні транзитні вантажні перевезення поза межі столиці, щоб не забруднювати повітря і не завантажувати мости. Буде споруджено об'їзні колії навколо міста, якими курсуватимуть вантажні поїзди.

Транспортні вузли — нове слово у містобудуванні

Кияни і гості столиці вже оцінили транспортний вузол Видубичі. Ще б пак! Приїжджає людина з якогось приміського району, виходить з автобуса, а там її чекають метро, тролейбус, автобус, електричка. Їдь, куди душа забажає. Та й киянину завдяки такому вузлу легко перебратися з одного району міста в інший. Якщо, скажімо, з Борщагівки до Харківського масиву пасажир їхав десь із півтори години, то відтепер його шлях займе щонайбільше хвилин сорок.

Найближчим часом буде здано в експлуатацію пересадочні вузли біля станцій метро «Сирецька», «Городня», «Дарниця», «Святошин», а згодом —неподалік Національного виставкового центру, там, куди приїздять люди до Києва з Одеського напрямку.

Головний біль для столиці — виведення вантажного автомобільного транспорту за межі міста. Хоча в нас діють кільцеві автомагістралі, але їх прокладали давно, і деякі з них опинилися всередині Києва. Скажімо, вантажівки Житомирського напрямку ніяк ще не обійдуться, щоб не доїхати аж до Шулявки, а вже потім прямувати на об'їзну трасу. Ось тому разом з Мінтрансом України затверджено проект будівництва частини кільцевої дороги, яка зв'яже Житомирське шосе з площею Шевченка. До речі, саме ця дорога одночасно поліпшить транспортний зв'язок з Пущею-Водицею.

Спорудження нових транспортних розв'язок сьогодні стало чи не найактуальнішою проблемою. Ну не знали наші предки, коли засновували місто, що в Києві так стрімко розвиватиметься автомобільний транспорт. І залишили у спадок такі вулиці, на яких задихаються автомобілі від численних «пробок». Тому нині пильно переглядається мережа усіх доріг, особливо тих, що прилягають до центральної частини столиці. За останні два-три роки збудовано розв'язку на Севастопольській площі, по вулицях Довженка, Теліги, Автозаводській. Там помітно стало просторіше. Але тепер постала нагальна проблема розвантажити Європейську площу, Московську, бо там сьогодні дедалі важче розминутися водіям власного та комунального транспорту. На засіданні комісії з організації безпеки руху вирішено докорінно змінити структуру цих площ, щоб раз і назавжди покінчити зі скупченням там автотранспорту.

Тим більше що київська влада розглядає проект перенесення центрального автовокзалу столиці на Теремки.

І ще одне вузьке місце на столичних дорогах. Оновлена Севастопольська площа розвела двома ярусами транспортний рух. Але тепер скупчуються машини на Караваєвих дачах. І нема нам куди діватися — треба розширювати там залізничну платформу, шляхопровід, робити підземний перехід для пасажирів. Гадаю, ці дії, які переходять із проектних листів у практику, значно сприятимуть розвантаженню ущільненого руху міського транспорту.

Свого часу Генеральним планом окреслено два надзвичайно цікаві проекти. Перший — від початку бульвару Шевченка поблизу Бессарабки підняти естакаду й прокласти її аж до бульвару Лесі Українки. Уявляєте, як би від цього відлягло від душі водіїв? Другий —таку само естакаду протягти приблизно від пам'ятника Щорсу (на бульварі Шевченка) через площу Перемоги і до кас Аерофлоту. А від Бессарабки іти до пам'ятника Щорсу тунелем. Та поки що реалізація задуму відкладається на кілька років.

Досі ми нічого не говорили про трамвай — древній і популярний вид транспорту. Одразу застережу: нікого не слухайте, що трамвай у столиці нібито доживає останні роки. У центрі столиці його, справді, активно замінює тролейбус — надто дошкуляє він людям своїм шумом. Нині діють технології з прокладання колій, які ведуть себе тихо. Але встановлювати їх замість старих — надто незручна для самих же мешканців і буді-

Дракон з двома головами

ЗДОРОВ'Я

Що треба негайно зробити, щоб урятувати життя тисячам хворих на інфаркт міокарда? Точка зору директора, не побоїмося слова, славетного Українського інституту кардіології імені Стражеска професора Володимира Коваленка та керівника відділення ендоваскулярної хірургії професора Юрія Соколова.

В Україні зареєстровано 17 мільйонів хворих на серцево-судинні захворювання. Це кожна третя людина. А значна частина їх перенесла інфаркт міокарда. У статистиці смертності кардіологічна патологія впевнено займає перше місце (більше 60%), тоді як від онкологічних умирає 15 відсотків хворих, а від цукрового діабету — один. Чи можна при сучасних наукових досягненнях подолати цю хворобу, звівши нанівець її наслідки? «Можна, — впевнено говорить професор Коваленко. — Найновіші розробки світової медицини, пошуки і результати українських лікарів уже нині за певних умов можуть загнуздати цього монстра». «Якби наш інститут мав сучасну техніку, — додає відомий фахівець у галузі серцевої ендоваскулярної хірургії Юрій Соколов, — ми б витягали з того світу 90 відсотків інфарктників, які потрапляють до нас».

Десять років тому, 6 червня 1992 року в Інституті кардіології ім. Стражеска було вперше в історії нашої медицини зроблено коронографію при інфаркті міокарда і відкрито артерію, яка закупорилася для кровотоку. Колишній хворий благополучно живе і нині. Наступним кроком було не тільки очищення та розширення серцевої аорти від тромбу, а й введення в уражене місце через спеціальний балончик стенту — металевого каркасу, зробленого із спеціальних матеріалів, який не дає артерії знову звужуватись. З тих пір в інституті ім. Стражеска зроблено близько 1400 подібних операцій. І немає жодного з колишніх безнадійних хворих, кого б серйозно турбувало серце. І це ж після інфаркту! «Фактично, — каже Юрій Соколов, — ми зупинили його на початковій фазі. Серце таким чином практично залишилось малоушкодженим».

Нині такі операції в інституті — будні. Як і за кордоном. До речі, зарубіжні світила-кардіологи, які побували в інституті, оцінюють подібне лікування за найвищою шкалою. Вони одностайно стверджують, що українські спеціалісти в цьому йдуть крок у крок з найвищими світовими медичними досягненнями.

Звичайно, схема лікування, передана нами, виглядає дещо спрощено. Бо за нею — величезні наукові дослідження колективу з вивчення природи і причин серцево-судинних захворювань, вироблення методів успішного лікування, в тім числі розробка системи медикаментозних препаратів. В інституті працюють відділи з дослідження і лікування гіпертонічної хвороби, порушень ритму серця та інші — всього того, що найбільше вкорочує життя людині.

Так що ж, зрештою, стримує колектив інституту, щоб подібних операцій робили не сотні, а тисячі, десятки тисяч?

Директор інституту відповідає на це однозначно: достатня кількість катетерів і стентів.

— А скільки, — запитую, — коштує така операція?

— Операцію ми робимо безплатно, — каже професор Коваленко. — А от катетери та стенти доводиться купувати за кордоном. Коштує комплект 1000—1500 доларів. А ви знаєте, як нині фінансується медицина.

Володимир Коваленко з гіркотою додає:

— Знаєте, природа інфаркту така, що його можна зупинити тільки протягом перших трьох-чотирьох годин. Тому ми лікуємо в основному киян, які по швидкій допомозі прибувають до клініки. Ми вдячні Київській міській адміністрації, яка з розумінням ставиться до наших проблем і допомагає коштами. Але ж їх, звісно, мало. Та й за статусом інститут наш загальнодержавний, і нас повинна фінансувати казна. Однак одержуємо від неї копійки.

— А скільки треба, щоб ви могли лікувати в столиці всіх, кого привозить швидка?

Володимир Миколайович неспішно рахує і говорить:

— Для медичної апаратури та стентів — ну, десь приблизно 150—200 тисяч доларів на рік.

Мені подумалося: хіба для Києва це гроші? Та міському бюджету разом із столичними соціальними фондами, районними адміністраціями, які тісно працюють з бізнесовими структурами, цю проблему вирішити — як яйце розбити. Тим більше, при такій благородній справі. Хіба не варті ці клопоти життя людини, яке не виміряєш ніякими грішми?

А Юрій Соколов відповів на це англійською притчею. Жив, говориться в ній, дракон з двома головами. І ніяк не міг злетіти, бо голови не могли між собою домовитися. І злетів він тільки тоді, коли настала біда і голови стали думати в унісон.

То, може, і Київ з державою домовиться? А чому б узагалі столичній владі не взяти під свою повну опіку цей інститут? Ситуація ж екстремальна, та й працює інститут здебільшого на киян, яких і досі косить інфаркт. Головним чином через брак необхідної апаратури та матеріалів.

Як ми святкуватимемо

Столиця України готується до святкування Дня незалежності. Керівництво міста видало розпорядження, де визначено головні заходи, які буде проведено у святкові дні. Тут і міжнародні турніри з шахів та хокею з шайбою, і регата, присвячена Дню незалежності України, і відкриття експозиції Меморіального музею М. Старицького, і міська виставка квітів.

24 серпня відбудеться громадсько-політична акція за участю народних депутатів України, депутатів Київради, представництв об'єднань громадян «Суверенній Україні — слава нині і вовік».

А в Національному музеї Тараса Шевченка пройде літературно-мистецьке свято «І оживе добра слава, слава України».

Цього насиченого дня відбудуться також свято молоді, свято духової музики, святкові концерти відомих творчих колективів у всіх районах міста.

Розпочнеться святкування традиційно — з покладання квітів до пам'ятника Михайлу Грушевському.

вельників процедура. Та й дорога. А ось на Троєщині, Борщагівці, де на зміну звичайному прийшов швидкісний трамвай, цей вид транспорту розвиватиметься й надалі. Закуповуємо нові, найсучасніші, безшумні машини, до речі, вітчизняного виробництва, прокладаємо нову колійну мережу.

Тролейбус витісняє не тільки трамваї, а й автобуси. Ось, наприклад, Оболонь і Виноградар повністю закільцьовані тролейбусними лініями. Недавно пішла ця машина з центру до Видубичів. Ніколи останнім часом не було такого, щоб за один лише рік ввели в дію 50 кілометрів тролейбусної мережі. Все це йде не тільки від зручності, а й від потреб екології, очищення повітря від викидів в атмосферу автобусних двигунів.

Річка — теж транспортна магістраль

— Останнім часом, — зазначив Іван Шпильовий, — ми почали забувати, що річка, яка протікає через Київ, теж надійний, зручний і, я б сказав, красивий вид сполучень. Через те, що теплоходи, катери, річкові трамвайчики розпродано й розкрадено, Дніпро майже зовсім спорожнів. Несправедливо це й образливо. Управління транспорту за підтримки керівників міста нині енергійно взялося за відродження річкового транспорту. Цього року, постягавши з плавзасобів все, що залишилося від колишнього багатства, відремонтувавши його, пустили до дачних масивів та улюблених місць відпочинку. Популярні річкові трамвайчики нині істотно доповнюють сухопутні. Ходять катери й теплоходи з правого на лівий берег Дніпра, до так званих садів, дачного масиву Проців та в інші напрямки.

Для розвитку річкового транспорту столиці створено міську судноплавну компанію, яка й займатиметься використанням Дніпра як транспортної акваторії. Для цього запроектовано провести повну реконструкцію річкового вокзалу. Раніше на древніх картинах ми бачили Славутич з обов'язковою деталлю — човнами та кораблями. Думаю, цей сюжет у наші дні обов'язково відродиться.

Якщо ми повели розмову про нетрадиційні певною мірою види міського транспорту, то не можна оминути й тему повітряних сполучень, зокрема, аеропорту Жуляни. Слава Богу, розмови про винесення цієї повітряної гавані за межі міста кінчилися. Міська влада сказала про неї однозначно: Жулянам бути. І це добре. Бо де ще є такий аеропорт, щоб прямо з літака можна було пересісти в тролейбус і за 20 хвилин бути на Хрещатику. А ще туди підійде й метрополітен.

Це рішуче «так» — не тільки слова. Завершено роботи з продовження злітно-посадочної смуги, що дасть можливість приймати літаки більшої потужності. Ведеться реконструкція терміналів. На часі — розбудова аеровокзалу. У цьому напрямі ведеться пошук потужних інвесторів, які оснастили б столичну повітряну гавань найсучаснішою технікою.

Тож аеропорт Жуляни скоро працюватиме на повну потужність. Він діятиме і в напрямку звичайних пасажирських перевезень, і в режимі чартерних рейсів — для обслуговування бізнес-структур.

Від відеокамери не заховаєшся

Для переходу транспорту Києва на сучасні форми управління, розповідає Іван Шпильовий, уже не обійтися без повної реорганізації системи організації руху. Разом з «Київпроектом» у місті створюється центр з керування шляховою мережею. Ідея в тому, щоб на перехрестях з найінтенсивнішим рухом, а в перспективі — на всіх дорогах столиці, встановити відеокамери, які дали б можливість швидко аналізувати й оперативно впливати на організацію руху. Диспетчери, як кажуть, власними очима через дисплеї бачитимуть, що відбувається на дорогах Києва, і зможуть коригувати рух транспорту. Для цього створюється центральна диспетчерська служба.

Для цієї ж мети управління транспорту разом з Державтоінспекцією працюють над створенням дорожньої смуги, в яку не має права заходити жодний інший вид транспорту, окрім міського комунального. Отже, люди, сівши в тролейбус чи автобус, не потерпатимуть від дорожніх «пробок». Зрештою, центральна диспетчерська служба разом із введенням спеціальної смуги налагодить чіткий ритм пасажирського транспорту, його безперебійну роботу.

Недавно я побував у містах Франції для ознайомлення з досвідом організації міських пасажирських перевезень. До цього вдалося побувати й в інших країнах. І скажу відверто: наша реорганізація системи міських перевезень, накреслення Генерального плану розвитку Києва в транспортному аспекті цілком вписується у світову тенденцію, відповідають новітнім вимогам, технології розвитку міського пасажирського транспорту.

У КИЇВСЬКІЙ МІСЬКІЙ ДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

Шкільні базари

До 8 вересня в усіх районах столиці працюватимуть шкільні базари. Про це не забуває турбуватися столична адміністрація.

Київські підприємства легкої промисловості, зокрема ВАТ «Киянка», ЗАТ «Каштан», АТ Київське швейне підприємство «Юність» та багато інших, працюють задля задоволення потреб юні в сучасному шкільному вбранні.

А 17 і 18 серпня на центральній вулиці столиці Хрещатику відбудеться загальноміський шкільний ярмарок, де можна буде придбати не лише шкільне приладдя, а й переглянути зразки шкільної форми та взуття.

Приємним, смачним і прохолодним сюрпризом для дітей стане продукція холодокомбінату № 2. Як ви вже здогадалися, йдеться про морозиво. На час проведення міського шкільного ярмарку торговельна мережа перетвориться на ріг достатку і здивуватиме ласунчиків широким асортиментом морозива за доступними цінами.

Олена БІЛОУС.

Кияни чекають, будівельники не підведуть

Із випередженням графіка прокладають тролейбусну лінію від проспекту 50-річчя Жовтня великою Окружною дорогою, вулицями Уборевича, Чорнобильською до вул. Ірпінської.

Як повідомив начальник будівельного управління № 29 тресту «Київміськбуд-6» Віталій Соколов, на 16-кілометровій дільниці вже змонтовано 578 опор, прокладено 24 км кабелів постійного струму, збудовано тяглову підстанцію. Із 24 тролейбусних зупинок прийняти пасажирів уже готові 8.

По всьому маршруту завершують опоряджувальні роботи, встановлюють нові світильники та огорожі.

У перспективі тролейбусна лінія простягнеться аж до залізничної станції «Біличі», на що дуже сподіваються кияни. Завершити нову лінію будівельники планують у жовтні.

Анатолій КАРАСЬ.

Тут високі гори небо обіймає

ВІДПОЧИНОК

Місця ці навіть у мальовничому Іршавському районі особливо привабливі. Тут, у долонях гори Бужори, річка Синявка напрочуд прозора і грайлива. У ній навіть риба царська водиться. Місцина ця в урочищі Кам'янка опоетизована в народі й оспівана Іваном Поповичем — звідси до його рідного Осоя рукою подати. Саме тут відзнято декілька документальних фільмів про талановитого співака й композитора. А ще є в Кам'янці джерело мінеральної лікувальної води. Додайте до цього настояне на різнотрав'ї цілюще гірське повітря — і кращого місця для відпочинку шукати годі.

Свого часу Кам'янку облюбували ризькі радіоелектронники і звели кілька дерев'яних котеджів. А десь п'ять літ тому Шевченківська райдержадміністрація нашої столиці вирішила облаштувати тут місце для оздоровлення київських школярів. Так серед букових лісів виросли два казкових дерев'яні тереми. Закінчується будівництво третього.

— У їх зведення кияни вже вклали вісімдесят тисяч гривень, — розповів заступник голови Іршавської райдержадміністрації Євген Савко. — І мають намір розширити зону оздоровлення дітей.

Нещодавно в Іршаві побував голова Шевченківської райдержадміністрації Микола Харитончук. Він ознайомився з підготовкою дитячої бази відпочинку школярів, навідався в сусіднє гірське село Чорний Потік, де в гуртожитку місцевої школи теж відпочиватимуть юні кияни. Укладено угоду оренди приміщення на кілька років. Придбано меблі, закінчується ремонт приміщення. Тож в Іршавському районі наразі в одну двотижневу зміну зможе оздоровитися 100 дітей, а за період літніх канікул — 450.

— Не обминули ми нагоди ознайомити київських друзів і з продукцією, що випускається на промислових підприємствах району, — продовжив Євген Савко. —Можливо, вона знадобиться киянам, і тоді наше співробітництво стане тіснішим та плідніше. Що ж до відпочинку дітей, то ми робитимемо все, щоб вони почувалися в нас як удома.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

ТУРБОТА

Мій дім — моє подвір'я

Нотатки з апаратної наради у київського міського голови

Те, що нині вулиці, площі столиці сяють чистотою й охайністю, кожному видно. Однак міському голові Олександру Омельченку цього мало. Кілька років тому він порекомендував міським службам, щоб такою охайністю віяло й від кожного двору, під'їзду. Тоді ж було затверджено цільові програми «Подвір'я», «Фасад», «Покрівля». Згодом до них додалася ще одна — «Ліфт».

Програми були спрямовані на те, щоб районні державні адміністрації разом з міськими комунальними службами впорядковували прибудинкові території, стежили за дворовим та будинковим господарством. Незабаром створили єдину загальну програму «Мій дім, моє подвір'я». Що до неї входить? Своєчасний ремонт покрівель, балконів, фасадів, закриття стиків між панелями будинків, ремонт асфальтового покриття у дворах, шефство над дитячими ігровими й спортивними майданчиками. Революційним кроком у наведенні порядку у дворах та будинках було створення у більшості будинків надійної охорони —консьєржної служби.

Але що зроблено нині у реалізації програми «Мій дім —моє подвір'я» перед наближенням дощової осені та зимових холодів? Заступник начальника головного управління житлового господарства Віталій Шайдецький навів такі цифри. Ремонт житлового фонду міста, передбачений програмою, виконано на 48,5 відсотка. Подібна ситуація й з реставрацією фасадів. Ще менше відремонтовано покрівель. Зате благоустрій території, озеленення, зовнішнє освітлення в значно кращому стані.

За весняно-літній сезон побудовано 162 нових дитячих та спортивних майданчики.

Ситуація ніби-то й незагрозлива, бо ще попереду кілька теплих місяців для інтенсивного проведення ремонтів. Однак Олександр Омельченко залишився невдоволений реаліями.

— Ми починали програму, сказав він, — з 17 мільйонів гривень. Нині на ці потреби виділяється 84 мільйони гривень. Але використовуються ці кошти мляво. А якби, зауважив він, ми спекли хліба вполовину менше запланованого, випустили на лінію машини «швидкої допомоги» одну третину від потреб — що б нам сказали кияни? А ось у ремонті покрівель ми ще розкачуємося. Я це поясню тільки однією формулою: вмію, але не поспішаю.

А перший заступник голови міської держадміністрації Іван Фоменко додав до розмови і такі факти. Бере, сказав він, якась група людей під кафе чи ресторан частину першого поверху в оренду. В угоду записується її зобов'язання відремонтувати фасад усього будинку. Ресторан починає діяти, а фасад залишається облупленим. Хто, як не райдержадміністрації, повинні контролювати точність виконання угод? На нараді було детально проаналізовано діяльність кожного району в реалізації програми, виявлено ті вузькі місця, які належить негайно, як кажуть, розшити і зустріти осінь у повній готовності до її каверзної погоди.

Сторінку «Стольний град» підготував Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ. Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Немає здоров'я без щастя,

або Які думки спричиняють хворобу

Сучасний лікар Олег Торсунов, оволодіваючи давніми знаннями, допомагає людям самим долати свої недуги. Диплом про закінчення Самарського медінституту став для нього лише відправною точкою в пізнанні. Опанувавши голковколювання, акупунктуру, він продовжував вивчати різні системи медицини, і шукав ту «свою», найефективнішу, все одно традиційну чи ні.

І знайшов — у Індії, де проводить вісім місяців на рік, черпаючи інформацію із джерел — Вед — священних писань на санскритській мові. Мало хто має уявлення про Аюрведу. А тим часом це не лише наука лікування, а й найдавніше знання про Всесвіт, що вчить, як правильно жити, не зашкоджуючи своєму здоров'ю. У Вріндавані він оволодів літорефлексотерапією —лікуванням камінням і мінералами, що допомагає практично від усіх хронічних захворювань. Але, наполягає О. Торсунов, поки людина не перегляне свої погляди, ставлення до себе і близьких, до природи, лікуй хоч камінням, хоч таблетками, хоч травами — однаково не вилікуєш. Веди кажуть, що лікар, який не вчить здоровому способу життя, просто використовує механічні засоби впливу на організм. Тим самим обманюючи хворого, тимчасово даючи йому полегшення. Тому перед тим, як розпочати діагностику та лікування, Олег Торсунов їздить з лекціями різними містами. Нині він завершує цикл лекцій у Києві. Ми поставили йому кілька запитань після лекції.

— Олеже Геннадієвичу, ці східні таємниці — чи підходять вони нашим людям?

— Не можна стверджувати, що ведична культура — суто індійська. Насправді вона існувала більш як дві тисячі років тому і на теренах України, про що кажуть і ваші науковці. «Язичницька» — вона і є «ведична». Веди закликають поклонятися Богові, але в давнину люди, які жадали швидких результатів для себе, почали поклоніння напівбогам. На зміну прийшло прогресивне християнство. Але залишилися атрибути ведичних свят — коляда, хороводи, стрибання через ритуальне багаття. Приблизно 40% санскритських слів збігаються з українськими та російськими.

До спадщини цієї цивілізації, на жаль, свого часу поставилися несерйозно і лише нині починають дослідження глибокого пласта цих знань.

— А яке при цьому ваше ставлення до православної церкви?

— Не можу сказати, що в мене є певна віра. Я просто вірю, що Бог є. Але в мене добре ставлення до всіх віруючих. Вважаю, люди, які визнають можливість вірити в Бога, мають тверезу свідомість. А ті, хто вважає, що саме їхня секта — єдиний спосіб досягнення істини, зневажаючи решту, створюють передумови до конфронтації.

— Де простій людині шукати істину?

— Часто безконтрольний розум, який хапає інформацію звідусіль і не знає, де істина, де брехня, породжує занепокоєння. Людина в житті має керуватися якимось перевіреним джерелом. У Ведах записано: слід вивчати те, що не підлягає сумніву. Люди мають безліч проблем. і Веди кажуть, що причина — у відсутності істинного знання. Тому людина, яка вивчає справжнє знання, приховане в священних текстах, стає, врешті-решт, щасливою і умиротвореною. Є багато мудрих напрямів, слід обрати те, що до душі. Хтось схильний сповідувати християнство, хтось — мусульманство або іудаїзм. Усі ці релігії ідуть від Бога. В розділі Вед, які містять пророцтва, сказано про багато духовних течій. Людині достатньо прийняти одну з істинних релігій і, безперечно, якщо вона будуватиме свої взаємостосунки з Богом, то провидіння завжди буде на її боці. Веди кажуть: якщо в людини виникає сильне бажання мати джерело істинного знання і духовного вчителя, то з божественної волі вона одержує таку можливість.

— Що таке хвороба і як з нею боротися?

— Хвороби виникають через те, що ми колись неправильно чинили в своєму житті, що фіксується в тонкому тілі. І в людини змінюється природа сприйняття світу, вона втрачає відчуття щастя. Якою мірою ви сьогодні внутрішньо щасливі, такою мірою ви й здорові. Тому насамперед смиренно прийміть хворобу як покарання або випробування. Згідно з Ведами, окрім грубого існує ще й тонке тіло, яке мало кому дано побачити безпосередньо. Воно має глибшу природу, і тому енергія рухається, а ми не помічаємо, але буває відчуття, начебто «мурашки бігають». Людина в тонкому плані схожа на картину зі злиттям різних барв. Кожне почуття дає своє забарвлення випромінювання на аурі.

— Який зв'язок наших думок із станом організму?

— Постійні думи про можливі труднощі спричиняють хвороби печінки, легенів. Від дратівливості, суєти постраждають бронхи, носоглотка. Від психічного натиску, невміння відпочивати виникають хвороби трахеї, шлунка. Алергія походить від сильного неспокою, метушливості. Конфліктний настрій призводить до захворювання серця. Коли воно починає боліти, спробуйте пригадати кохану людину, доброго друга. Слід критично ставитися до своєї справедливості і чужої несправедливості. Якщо ви запальні та брутальні, це призводить до хвороби печінки і жовчного міхура. За відчуття приниженої гідності страждають підшлункова залоза і серце. У цьому випадку знайдіть позитивні риси характеру у вашого кривдника і вчіться ставитися до себе з гумором. Паніка, відраза до людей спричиняють захворювання кишечнику. Вам потрібно подумки пригадати людину, яка спокійно ставиться до всього, і наслідувати її. Якщо ви надто відлюднені, похмурі, недоброзичливі, маєте тяжкі думки, можете одержати хвороби нирок та гіпертонію. Намагайтеся почуватися розкутіше, розкритися, уникнути внутрішнього діалогу. Необхідно працювати з любов'ю, а не з бажанням заробити більше грошей. Невміння відпочивати позначається на гормональних функціях, імунітеті. Жадібність збільшує кількість певних гормонів, що порушують обмін речовин. Образливість спричиняє поліартрит. У вразливої людини думка знерухоміє, і суглоби також. Вона не може ні про що думати, окрім як про суб'єкт своєї образи. Гіпотонія виникає від песимізму, пригніченості, апатії, невпевненості в собі. Порушення режиму сну також призводить до проблем з тиском. Що пізніше лягаєте, то він у вас вищий, що пізніше прокидаєтеся, то нижчий. Від невміння розслабитися також розвивається гіпертонія. Коли під відпочинком розуміти лише сон, то його поступово позбавляєшся. Насправді людина відпочиває за допомогою радісної праці, після якої вона міцно спить. Облисіння виникає від перенапруги, коли людина надмірно віддає свою енергію. Безвихідь, самотність, зневіра в житті, почуття вини, а також брехня породжують потребу в алкоголі. Балакучість поступово призводить до нервового виснаження. Намагайтеся знайти собі серйозного співрозмовника. Нікого не обговорюйте, а надто політиків, акторів, співаків — переймаєте їхні погані якості. Ні з ким не говоріть довго про політику, гроші — це призводить до сильного забруднення свідомості. Якщо відчуття краси природи і людей зблідло, бийте на сполох: ви позбавилися джерела здоров'я і виснаження організму неминуче. Привертання своєї уваги до одягу, меблів, порядку в квартирі, поведінки знайомих, пліток — значно руйнує здоров'я. Ліпше тренуйте здатність думати про високе, свої захоплення, мистецтво, радісні події, духовне.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

Серце слова

Десь зо тридцять літ тому на сценічний кін виніс чудову пісню «Чом, чом, земле моя...» тоді ще молодий співак Дмитро Гнатюк. Вона одразу ж полонила серця меломанів, пішла мандрувати світами. Її взяли до свого репертуару українські хорові колективи в Канаді, США та Австралії. В цих країнах неодноразово видавалися платівки з записом чарівної пісні. Твір тривалий час вважали народним. Хоча він не був фольклорним, а мав конкретних авторів.

Музику до пісні написав чудовий західноукраїнський композитор Денис Січинський, а слова належать перу особи маловідомої — вчительки Костянтини Малицької. Радянські музикознавці зумисне приховували авторство через те, що ці творці були занесені до чорного списку «українських буржуазних націоналістів».

Костянтина Малицька народилася 30 травня 1872 року в селі Кропивник Калуського району Івано-Франківської області в сім'ї священика. Освіту здобувала в Станіславській та Львівській учительських семінаріях. Доля закинула її навчати дітей у буковинське село Лужани поблизу Чернівців. Ось тут і розповився на повну силу її педагогічний та письменницький дар. Костянтина була педагогом-новатором, яка ламала усталені канони й сміливо брала до свого арсеналу новітню методику. У Лужанах літераторка написала багато віршів, оповідань, пробувала вона себе і в драматургії. Друкувалася в львівській та чернівецькій періодиці під псевдонімами Віра Лебедова, Чайка Дністровая та Віра Лужанська. Вірш «Чом, чом, земле моя...», який став знаменитою піснею, вона підписала вигаданим прізвищем Віра Лебедова.

У 1915 році, коли Буковину та Галичину окупували російські війська, Костянтину Малицьку разом з патріотично налаштованими інтелігентами депортували до Сибіру. Там вона пробула до 1921 року. Але й тут не марнувала часу, а навчала рідної мови дітей українців, засланих царатом у сибірську глибинку.

Основу її літературної спадщини становлять твори, написані на дитячу тематику. Працюючи вчителькою, вона почерпнула багато життєвого матеріалу, який і переплавила в художні образи вражаючої сили. Найпотужніші її збірки — «Малі герої» та «З трагедій діточих душ». Пробувала себе в літературній критиці. На схилі життя, працюючи бібліографом Львівської наукової бібліотеки імені Василя Стефаника, розпочала укладати покажчик світової дитячої літератури. Проте смерть перервала роботу над цим грандіозним задумом.

Багато енергії присвятила мужня жінка створенню феміністського руху на західноукраїнському терені. Недарма її було обрано заступником голови Світового союзу українок. Померла вона в 1947 році у Львові.

Василь БАБУХ.

Фото Юрія ВЕНГРЕША.

Вони незлопам'ятливі: помстилися й забули

АНОМАЛІЇ

Оскільки розум не можна принизити, йому мстять, влаштовуючи гоніння на нього.

П. БОМАРШЕ.

З деякого часу в мене зникли недруги. Усі вони одразу перетворилися на... вчителів.

Сусід знизу, який півроку не дає спокою євроремонтом, навчив мене діяти щодо нього швидко й цивілізовано.

Дніпропетровський суддя, який намагався було на судовому засіданні поставити журналіста у фрунт, підказав, як на нього ж знайти ефективну управу.

Міністр, який вирішив продемонструвати, хто князь у князівстві, не бажаючи того, розкрив «холопові» таємниці протидії хамству й самодурству.

Одне слово, вчителів довкола — безліч. І вчитися в них ніколи не пізно. На світі живучи, довіку вчись, як-то кажуть.

Мій тезко Лопушинський, про митарства якого я хочу розповісти читачеві, скільки себе пам'ятає, стільки й гризе граніт науки. Отже, педагогів у нього було багато. Але найпочеснішими він називає колишнього главу Херсонської облдержадміністрації Євгена Вербицького і керівника місцевого духовенства Української православної церкви Московського патріархату Іонафана. Вони дали Іванові Петровичу гарний урок того, як не треба висовуватися й старатися під час виконання своїх обов'язків. Але урок, на жаль, не пішов на користь.

Не гніви Бога, чиновнику!

Іван Лопушинський був і залишається в регіоні людиною авторитетною й шанованою. Відомий учений, автор багатьох наукових праць, без п'яти хвилин доктор наук, з вузу, де успішно викладав, «через виробничу необхідність» перейшов свого часу до облдержадміністрації. Там, переконали, він буде потрібнішим.

Спочатку свої знання й досвід Іван Петрович уміло використовував, працюючи в управлінні у справах сім'ї й молоді, а з 1998 року — в управлінні у справах національностей, міграції й релігії.

Тут, обіймаючи посаду заступника начальника управління, Лопушинський курирував проблеми національностей і міграції. Тобто безпосереднього відношення до релігії раб Божий Іван не мав.

27 січня 2000 року звільнився в. о. начальника управління В. Богун і замість нього став виконувати обов'язки керівника Лопушинський.

Слід зазначити, тодішні відносини між представниками світської й духовної влад були далеко не безхмарними. Про це свідчить хоча б доповідна записка попередника Богуна В. Панченка, який 20 років чесно пропрацював фахівцем з релігії. Ще у серпні 1999-го він писав Вербицькому, який тільки-но заступив на посаду (друкуємо скорочено):

«Вважаю за необхідне дати пояснення з приводу емоційних звинувачень мене архієпископом Іонафаном під час вашої зустрічі з ним.

«Слишком теплые отношения Панченко В. Н. с Киевским Патриархатом и протестантами» — це усього лише нормальні дружні стосунки з керівництвом цих конфесій. Іонафан міг мати ще «тепліші» відносини, але за 5 місяців з дня призначення його в нашу область ні він, ні його секретар ще не переступили порога кабінету Панченка.

«Зачем проводить протестантские фестивали, ведь они разрушают нашу духовность...» Це розхожа думка багатьох ієрархів і священнослужителів УПЦ Московського Патріархату, які на дух не переносять конкурента, адже ті забирають людей, які ще вчора потенційно вважалися православними. Однак постанова Кабінету Міністрів України «Про заходи та відзначення в Україні 2000-ліття Різдва Христового» рекомендує проводити в областях фестивалі християнської духовної музики і хорів. До речі, наша область — один з лідерів таких заходів, які загалом позитивно сприймаються громадськістю і віруючими.

«Протестантам охотно дают участки под храмы, а нас обходят...» Це теж не відповідає дійсності: якраз православним у першу чергу міська влада надає земельні ділянки в Херсоні та районах області. До того ж виділенням землі, проведенням фестивалів займається не Панченко — дозвіл на такі речі дають органи місцевої влади...

Стосовно заяви Іонафана про те, що храми православним надано в користування, а не у власність, то це правда... Враховується та обставина, що релігійний центр УПЦ знаходиться в Москві і передавати у власність майно, яке належить фактично не нашій державі, було б недоречно (про це був відповідний лист Держкомрелігії).

Вважаю, що з Іонафаном нам треба більше працювати, роз'яснювати йому суть державної політики по відношенню до церкви, а вона (суть) виходить із законодавчого принципу рівності всіх релігій в Україні. Тобто треба переборювати в Іонафана синдром винятковості його конфесії, який базується на принципі «старшого брата»...

За три місяці роботи як в. о. начальника Лопушинський як мінімум двічі розсердив церковне керівництво. Перший раз листом від 31.01.2000 р., в якому на законних підставах у коректній формі відмовив керівникові Херсонської єпархії УПЦ і настоятелям храмів обласного центру в поверненні у власність культових споруд, які вони використовують.

Лопушинський гнув принципову лінію Панченка. Чи могло це сподобатись Іонафану? А Вербицькому, до якого офіційно зі скаргою на чиновника звернулося духівництво?

Оливи в лампадку підлили події у лютому того ж року, коли в одному з храмів Бериславського району таємно виставляли ікону останнього російського царя, привезену ченцями з Росії. Що в цьому протизаконного, питається?

— Перебування без офіційного дозволу іноземців з метою здійснення будь-якої канонічної діяльності суперечить нашому законодавству, — пояснює Іван Петрович.

Про це він письмово повідомив настоятеля храму, котрого від імені влади попередив про відповідальність. Своє вагоме слово священнослужителям з приводу таємних, м'яко кажучи, некоректних діянь росіян на чужій території сказали співробітники СБУ й прокуратури.

Окрема думка була лише в керівника облдержадміністрації. З приводу «одобрямсу» дій Російської церкви й явного остракізму щодо Лопушинського висловився голова Держкомітету у справах релігії України В. Бондаренко, який зазначив у газеті «Таврійський регіон»: «Така позиція облдержадміністрації щодо своїх працівників виглядає принизливо. Стосовно ж звернення церкви <...>, вважаю, немає необхідності передавати споруди у власність...» Лише служитель церкви й керівник Херсонщини, виявляється, дружно крокували в ногу. Інші, в тому числі столичне начальство, збилися з праведного шляху. Гнівили Всевишнього, ох гнівили...

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Кадриль танцюють усі!

Бог один знає, про що говорили й що розв'язували в келіях-кабінетах Євген Вербицький і архієпископ Херсонський і Таврійський. «Але не за словами, а за ділами своїми судимі будете», — вчать нас з дитинства вчителі. Справжні вчителі. А діла щодо чиновника-непослуха були такі.

— 29 березня 2000-го мене викликав один із заступників глави ОДА і від імені Вербицького запропонував звільнитися за власним бажанням, — згадує «великий грішник» Лопушинський. — На запитання: «Чим я більше не влаштовую главу, адже претензій до роботи управління не було?» — він відповів: «На вас скаржиться Іонафан».

Знаючи, як вчинили з його попередником, який не догодив церковникам, Лопушинський написав заяву про звільнення з 10 квітня. Адже потрібен був час знайти роботу, хоча в рідному інституті завжди чекали на його повернення.

Але вже 4 квітня кур'єр приніс на ознайомлення розпорядження, згідно з яким керівник управління, який не сподобався, був відлучений від роботи... вчора, тобто 3.04.2000 г.

Ще Ювенал казав, що помста є насолода душі дрібної й ницої...

Час зазначити, що Лопушинський був не першою й не останньою жертвою «кадрової кадрилі» (вислів Президента України), влаштованої главою ОДА з літа 1999-го. Працівників в області міняли так часто, як князь Потьомкін Таврический міняв коней, коли мчав до коханої.

Лопушинський, на відміну від багатьох покірливих, знов продемонстрував неслухняність. Він відкликав свою заяву про звільнення з 10.04 і продовжив виконувати свої обов'язки.

Довго думав Вербицький, але, мабуть, не без Божої допомоги він 12.04.2000 р. видав розпорядження про скасування розпорядження від 04.04.2000 р. І того ж дня оголосив непокірному підлеглому догану «за перевищення функціональних повноважень у стосунках з представниками Херсонської єпархії УПЦ».

Суворовський місцевий суд Херсона розглянув скаргу про зняття дисциплінарного стягнення тільки 25.02.2001р.(!). І відмовив у задоволенні вимог Лопушинського. Чому? Послухаємо суддю Н. Гридіну, яка винесла рішення у справі:

«З положення про управління у справах національностей, міграції та релігії <...>, а також з функціональних обов'язків начальника та заступника цього управління не вбачається, що посадовим особам управління надано право від імені Херсонської облдержадміністрації попереджати релігійні організації про звернення до суду відносно припинення діяльності цих організацій».

А саме таке попередження одержав від Лопушинського настоятель храму, який приймав без відома влади російських ченців з іконою царя.

І сьогодні нікого не цікавить, чому діяння держслужбовця не стало приводом службового розгляду. Чи не тому, що... перевищення повноважень — це дії держслужбовця, що призвели до людських жертв чи завдали значної матеріальної шкоди державі тощо. А хто та як постраждав через лист чиновника настоятелю? Ані колегія облсуду, ані голова обласного суду, ані прокуратура, куди Лопушинський звертався зі скаргами на рішення місцевого суду, у свою чергу, не перейнялися доводами заявника про те, що законність його дій, окрім усього іншого, підтверджена комісією(!) у складі працівників адміністрації Президента, Держкомітету України у справах релігії, а до цього самою прокуратурою й СБУ.

І сміх і гріх.

Спасибі за науку, вчителі!

Ну та Бог із нею, доганою. На сьогодні їй гріш ціна в базарний день. Але чому правоохоронні й судові органи не зуміли (не захотіли?) поновити справедливість? До речі, я знаю й інших позивачів, які судилися з Вербицьким під час його владарювання. Проте той правий, хто має більше прав. Навіть програючи, «губернатор» залишався на плаву.

Але що вдієш, коли знаходяться мужні, сильні, впевнені у своїй правоті Дон-Кіхоти, готові під щитом Закону йти у бій за справедливість?!

Іван Лопушинський, вірячи у справедливість суду й відправивши туди заяву про зняття догани, потрапляє до нового кола «кадрової кадрилі». Тим само числом, 12.04. 2000 р., глава ОДА видає розпорядження №357 про вдосконалення структури органів виконавчої влади, після чого Лопушинського та інших попередили про можливе звільнення. До речі, трохи згодом перший заступник прокурора області Кузьменко прокоментував згаданий документ так: «Розпорядження №357 носить інформаційний характер і відповідно до трудового законодавства правових наслідків для працівників не має».

19.05.2000 р. з'явився документ про ліквідацію управління, ну й, самі розумієте, — розпорядження про звільнення Лопушинського з 3.07.2000 р. Його управління скорочують до трьох осіб (замість шести за рекомендацією Кабміну) і зливають з іншим управлінням. Борцеві за справедливість пропонують роботу, яка не відповідає його досвіду й кваліфікації, та й платня суттєво нижча. Не хочеш? Ось Бог, а ось поріг. А погодити з профкомом? Та й із Держкомітетом у справах релігії не завадило б, адже призначали з його благословення. Не обов'язково, проковтнуть, вирішили в адміністрації.

Не проковтнули. Ані столичні колеги Лопушинського, ані народні депутати, ані Головне управління держслужби України. Але Євген Вербицький, окрім калатання церковних дзвонів, схоже, нічого й не чув: на численні запити, прохання уважно поставитися до шанованого фахівця з Херсона косяком ішли відписки.

...Коли втомленого від кадрилі Вербицького попрохали звільнити крісло молодшому й енергійнішому Юрію Кравченку, я негайно поїхав до Херсона. Зустріч з генералом відбулася у день приїзду, але розмова вийшла настільки ж короткою, наскільки й безрезультатною.

— У замішаній кимось багнюці порпатися не буду, — категорично заявив новий глава ОДА. — Що вирішить суд, те ми й виконаємо.

Це він заявив й Івану Петровичу. Відчувалося, після «розбірок» з підлеглими Кравченко вловив момент істини, повірив у правоту держслужбовця, який оббивав два роки пороги...

Але повернімося в епоху Вербицького.

У Суворовському місцевому суді справу розглянули ще 25.01.01 р. — Лопушинського поновили на попередній посаді(!), на його користь стягли енну суму за вимушений прогул. Обласний суд у лютому 2001-го за касаційною скаргою Херсонської ОДА не залишився глухий і сліпий до прохання обладміністрації. Районну суддю Гридіну суттєво поправили, скасувавши рішення суду й відправивши справу на новий розгляд. У жовтні цього ж року Суворовський суд розглянув удруге справу за позовом Лопушинського і... відмовив у задоволенні вимог позивача. Щоправда, зобов'язав ОДА виплатити колишньому працівникові заборгованість у сумі 72,31 грн. за придбані ним канцтовари.

Колегія суддів апеляційного суду області рішення місцевого суду залишила нещодавно без змін.

— З доводами судів я не згоден й апелюватиму до Верховного Суду, — каже Іван Петрович.

Так хочеться вірити, що досвідчені столичні судді цю нехитру справу уважно вивчать і винесуть справедливе рішення.

Івана Петровича обрали депутатом, а згодом на сесії — головою ради одного з районів Херсона. Чи не завдяки вчителям своїм, які так напористо й ревно намагалися збити його з дороги, принизити й розтоптати, він вивищився над ними? Тепер вони зустрічаються з ним, прибираючи позу висячої краватки, і якщо не вголос, то у думках просять пробачення. А він лише посміхається й каже: «Дякую за науку. Завдяки їй я не став таким, як ви». І додає: «Бог усім суддя».

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Херсон—Київ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про інноваційну діяльність

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, встановлює форми стимулювання державою інноваційних процесів і спрямований на підтримку розвитку економіки України інноваційним шляхом.

Згідно із цим Законом державну підтримку одержують суб'єкти господарювання всіх форм власності, що реалізують в Україні інноваційні проекти, і підприємства всіх форм власності, які мають статус інноваційних.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

інновації — новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери;

інноваційна діяльність — діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг;

інноваційний продукт — результат науково-дослідної і (або) дослідно-конструкторської розробки, що відповідає вимогам, встановленим цим Законом;

інноваційна продукція — нові конкурентоздатні товари чи послуги, що відповідають вимогам, встановленим цим Законом;

інноваційний проект — комплект документів, що визначає процедуру і комплекс усіх необхідних заходів (у тому числі інвестиційних) щодо створення і реалізації інноваційного продукту і (або) інноваційної продукції;

пріоритетний інноваційний проект — інноваційний проект, що належить до одного з пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, затверджених Верховною Радою України;

інноваційне підприємство (інноваційний центр, технопарк, технополіс, інноваційний бізнес-інкубатор тощо) — підприємство (об'єднання підприємств), що розробляє, виробляє і реалізує інноваційні продукти і (або) продукцію чи послуги, обсяг яких у грошовому вимірі перевищує 70 відсотків його загального обсягу продукції і (або) послуг;

інноваційна інфраструктура — сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні тощо).

Стаття 2. Законодавство України у сфері інноваційної діяльності

1. Законодавство України у сфері інноваційної діяльності базується на Конституції України і складається із законів України «Про інвестиційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків», «Про спеціальну економічну зону «Яворів», цього Закону та інших законодавчих актів, що регулюють суспільні відносини у цій сфері.

Стаття 3. Мета і принципи державної інноваційної політики

1. Головною метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції.

2. Основними принципами державної інноваційної політики є:

орієнтація на інноваційний шлях розвитку економіки України;

визначення державних пріоритетів інноваційного розвитку;

формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності;

створення умов для збереження, розвитку і використання вітчизняного науково-технічного та інноваційного потенціалу;

забезпечення взаємодії науки, освіти, виробництва, фінансово-кредитної сфери у розвитку інноваційної діяльності;

ефективне використання ринкових механізмів для сприяння інноваційній діяльності, підтримка підприємництва у науково-виробничій сфері;

здійснення заходів на підтримку міжнародної науково-технологічної кооперації, трансферу технологій, захисту вітчизняної продукції на внутрішньому ринку та її просування на зовнішній ринок;

фінансова підтримка, здійснення сприятливої кредитної, податкової і митної політики у сфері інноваційної діяльності;

сприяння розвиткові інноваційної інфраструктури;

інформаційне забезпечення суб'єктів інноваційної діяльності;

підготовка кадрів у сфері інноваційної діяльності.

Стаття 4. Об'єкти інноваційної діяльності

1. Об'єктами інноваційної діяльності є:

інноваційні програми і проекти;

нові знання та інтелектуальні продукти;

виробниче обладнання та процеси;

інфраструктура виробництва і підприємництва;

організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру і якість виробництва і (або) соціальної сфери;

сировинні ресурси, засоби їх видобування і переробки;

товарна продукція;

механізми формування споживчого ринку і збуту товарної продукції.

Стаття 5. Суб'єкти інноваційної діяльності

1. Суб'єктами інноваційної діяльності можуть бути фізичні і (або) юридичні особи України, фізичні і (або) юридичні особи іноземних держав, особи без громадянства, об'єднання цих осіб, які провадять в Україні інноваційну діяльність і (або) залучають майнові та інтелектуальні цінності, вкладають власні чи запозичені кошти в реалізацію в Україні інноваційних проектів.

Розділ ІІ. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 6. Державне регулювання інноваційної діяльності

1. Державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом:

визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального і місцевого рівнів;

формування і реалізації державних, галузевих, регіональних і місцевих інноваційних програм;

створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності;

захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності;

фінансової підтримки виконання інноваційних проектів;

стимулювання комерційних банків та інших фінансово-кредитних установ, що кредитують виконання інноваційних проектів;

встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності;

підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури.

Стаття 7. Повноваження Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у сфері інноваційної діяльності

1. Верховна Рада України визначає єдину державну політику у сфері інноваційної діяльності, а саме:

створює законодавчу базу для сфери інноваційної діяльності;

затверджує пріоритетні напрями інноваційної діяльності як окрему загальнодержавну програму або у складі Програми діяльності Кабінету Міністрів України, загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального розвитку, охорони довкілля;

в межах Державного бюджету України визначає обсяг асигнувань для фінансової підтримки інноваційної діяльності.

2. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні і районні ради відповідно до їх компетенції:

затверджують регіональні інноваційні програми, що кредитуються з бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів;

визначають кошти бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів для фінансової підтримки регіональних інноваційних програм і доручають Раді міністрів Автономної Республіки Крим, делегують повноваження обласним і районним державним адміністраціям фінансування регіональних інноваційних програм через державні інноваційні фінансово-кредитні установи (їх регіональні відділення) у межах виділених у цих бюджетах коштів;

контролюють фінансування регіональних інноваційних програм за кошти бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів.

3. Представницькі органи місцевого самоврядування — сільські, селищні, міські ради відповідно до їх компетенції:

затверджують місцеві інноваційні програми;

у межах коштів бюджету розвитку визначають кошти місцевих бюджетів для фінансової підтримки місцевих інноваційних програм;

створюють комунальні інноваційні фінансово-кредитні установи для фінансової підтримки місцевих інноваційних програм за кошти місцевих бюджетів, затверджують їх статути чи положення про них, підпорядковують їх своїм виконавчим органам;

доручають своїм виконавчим органам фінансування місцевих інноваційних програм за рахунок коштів місцевого бюджету через державні інноваційні фінансово-кредитні установи (їх регіональні відділення) або через комунальні інноваційні фінансово-кредитні установи;

затверджують порядок формування і використання коштів комунальних інноваційних фінансово-кредитних установ;

контролюють фінансування місцевих інноваційних програм за кошти місцевого бюджету через державні інноваційні фінансово-кредитні установи (їх регіональні відділення);

контролюють діяльність комунальних інноваційних фінансово-кредитних установ.

Стаття 8. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері інноваційної діяльності

1. Кабінет Міністрів України:

здійснює державне управління та забезпечує реалізацію державної політики у сфері інноваційної діяльності;

готує та подає Верховній Раді України пропозиції щодо пріоритетних напрямів інноваційної діяльності як окрему загальнодержавну програму або в рамках Програми діяльності Кабінету Міністрів України, загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля;

здійснює заходи щодо реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності;

сприяє створенню ефективної інфраструктури у сфері інноваційної діяльності;

створює спеціалізовані державні інноваційні фінансово-кредитні установи для фінансової підтримки інноваційних програм і проектів, затверджує їх статути чи положення про них, підпорядковує ці установи спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності;

готує та подає Верховній Раді України як складову частину проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік пропозиції щодо обсягів бюджетних коштів для фінансової підтримки виконання інноваційних проектів через спеціалізовані державні інноваційні фінансово-кредитні установи;

затверджує положення про порядок державної реєстрації інноваційних проектів і ведення Державного реєстру інноваційних проектів;

інформує Верховну Раду України про виконання інноваційних проектів, які кредитувалися за кошти Державного бюджету України, і про повернення до бюджету наданих раніше кредитів.

Стаття 9. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності та інших центральних органів виконавчої влади

1. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності:

здійснює заходи щодо проведення єдиної науково-технічної та інноваційної політики;

готує і подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, державних інноваційних програм і щодо необхідних обсягів бюджетних коштів для їх кредитування;

координує роботу у сфері інноваційної діяльності інших центральних органів виконавчої влади;

визначає свій окремий підрозділ для кваліфікування інноваційних проектів з метою їх державної реєстрації;

здійснює державну реєстрацію інноваційних проектів і веде Державний реєстр інноваційних проектів;

готує і подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо створення спеціалізованих державних інноваційних фінансово-кредитних установ для фінансової підтримки інноваційних програм і проектів, розробляє статути чи положення про ці установи;

затверджує порядок формування і використання коштів підпорядкованих йому спеціалізованих державних інноваційних фінансово-кредитних установ і контролює їх діяльність;

доручає державним інноваційним фінансово-кредитним установам здійснення конкурсного відбору пріоритетних інноваційних проектів і здійснення фінансової підтримки цих проектів у межах коштів, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

організовує підвищення кваліфікації спеціалістів у сфері інноваційної діяльності.

2. Центральні органи виконавчої влади:

здійснюють підготовку пропозицій щодо реалізації інноваційної політики у відповідній галузі економіки, створюють організаційно-економічні механізми підтримки її реалізації;

доручають державним інноваційним фінансово-кредитним установам здійснення конкурсного відбору пріоритетних інноваційних проектів із пріоритетних галузевих напрямів інноваційної діяльності і здійснення фінансової підтримки цих проектів у межах коштів, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Стаття 10. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів місцевого самоврядування у сфері інноваційної діяльності

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації (у межах делегованих їм органами місцевого самоврядування повноважень) відповідно до їх компетенції:

розробляють проекти регіональних інноваційних програм і подають їх для затвердження відповідно Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним і районним радам;

вживають заходів щодо виконання регіональних інноваційних програм;

сприяють інноваційній діяльності у своєму регіоні і створенню сучасної інфраструктури у цій сфері;

залучають підприємства, установи і організації, розташовані на підпорядкованій їм території, за їх згодою, до розв'язання проблем інноваційного розвитку регіонів;

доручають державним інноваційним фінансово-кредитним установам (їх регіональним відділенням) проведення конкурсного відбору інноваційних проектів регіональних інноваційних програм і здійснення їх фінансової підтримки у межах коштів, передбачених у бюджеті Автономної Республіки Крим і обласних та районних бюджетах;

подають пропозиції спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності стосовно включення інноваційних проектів за регіональними програмами до державних програм і їх фінансування шляхом кредитування із державного бюджету.

2. Виконавчі органи місцевого самоврядування відповідно до їх компетенції:

розробляють проекти місцевих інноваційних програм і подають їх для затвердження відповідним місцевим радам;

вживають заходів щодо виконання місцевих інноваційних програм;

залучають підприємства, установи і організації, розташовані на підпорядкованій їм території, за їх згодою, до розв'язання проблем інноваційного розвитку населених пунктів;

доручають державним інноваційним фінансово-кредитним установам (їх регіональним відділенням) або комунальним інноваційним фінансово-кредитним установам проведення конкурсного відбору інноваційних проектів місцевих інноваційних програм і здійснення фінансової підтримки цих проектів у межах коштів, передбачених у відповідному місцевому бюджеті;

готують і подають відповідним місцевим радам пропозиції щодо створення комунальних спеціалізованих інноваційних фінансово-кредитних установ для фінансової підтримки місцевих інноваційних програм;

подають пропозиції спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності стосовно включення інноваційних проектів за місцевими програмами до державних програм і їх фінансування шляхом кредитування із державного бюджету через державні інноваційні фінансово-кредитні установи.

Стаття 11. Державний контроль у сфері інноваційної діяльності

1. Державний контроль у сфері інноваційної діяльності здійснюється для забезпечення дотримання всіма її суб'єктами вимог законодавства щодо інноваційної діяльності.

2. Державний контроль у сфері інноваційної діяльності здійснюється:

а) спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності;

б) Верховною Радою Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування у межах їх повноважень;

в) щодо визначених статтями розділу V цього Закону особливостей оподаткування — Державною податковою адміністрацією України.

Розділ ІІІ. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ, ПРОДУКТІВ І ПРОДУКЦІЇ, ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Стаття 12. Інноваційний проект

1. Інноваційним визнається проект, яким передбачаються розробка, виробництво і реалізація інноваційного продукту і (або) інноваційної продукції, що відповідають вимогам статей 14 і 15 цього Закону.

2. Передбачена цим Законом державна підтримка

реалізації інноваційного проекту надається за умови його державної реєстрації.

3. Державна реєстрація інноваційного проекту здійснюється за ініціативою суб'єкта інноваційної діяльності відповідно до положень статті 13 цього Закону.

Стаття 13. Державна реєстрація інноваційних проектів

1. Державна реєстрація інноваційних проектів здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Державну реєстрацію інноваційних проектів здійснює, за поданням суб'єктів інноваційної діяльності, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності. Цей орган веде Державний реєстр інноваційних проектів.

3. Необхідною умовою занесення проекту до Державного реєстру інноваційних проектів є його кваліфікування. Для кваліфікування інноваційних проектів спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності визначає окремий підрозділ (далі — Установа).

4. Установа може мати регіональні відділення в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі.

5. Установа для кваліфікування інноваційних проектів організує проведення експертизи прийнятих до розгляду проектів. Експертиза при кваліфікуванні інноваційних проектів виконується за рахунок коштів суб'єктів інноваційної діяльності, які заявляють проекти на державну реєстрацію, і відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну експертизу».

6. Проекти, що визнані за результатами експертизи інноваційними, заносяться спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності до Державного реєстру інноваційних проектів.

Інноваційні проекти з пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, затверджених Верховною Радою України, визнаються Установою пріоритетними інноваційними проектами.

7. Інформація про занесення інноваційного проекту до Державного реєстру інноваційних проектів публікується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності у його бюлетені.

8. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності видає суб'єкту інноваційної діяльності свідоцтво про державну реєстрацію інноваційного проекту. Форма свідоцтва затверджується Кабінетом Міністрів України.

9. Свідоцтво про державну реєстрацію інноваційного проекту є чинним протягом трьох років від дати його видачі. Після завершення цього строку державна реєстрація інноваційного проекту і відповідний запис у Державному реєстрі інноваційних проектів анулюються. Інформація про це публікується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності у його бюлетені.

10. Державна реєстрація інноваційного проекту не передбачає будь-яких зобов'язань щодо бюджетного кредитування його виконання чи іншої державної фінансової підтримки.

11. Строк розгляду Установою проекту, поданого для державної реєстрації як інноваційного, не повинен перевищувати шість місяців від дати його прийняття.

12. Особливості експертизи і державної реєстрації інноваційних проектів, на які поширюються положення Закону України «Про державну таємницю», визначаються спеціальним Положенням.

13. У разі незгоди суб'єкта інноваційної діяльності чи будь-якої іншої фізичної або юридичної особи з рішенням щодо кваліфікації інноваційного проекту і (або) з його державною реєстрацією ці акти можуть бути оскаржені до суду (господарського суду).

14. Установа несе відповідальність за повноту і достовірність експертизи і за збереження конфіденційної інформації, пов'язаної з інноваційними проектами.

15. Неправомірні кваліфікація і державна реєстрація проекту як інноваційного тягнуть за собою відповідальність згідно із законом.

16. Правопорушеннями при кваліфікуванні і державній реєстрації інноваційних проектів вважаються:

а) прийняття рішення про кваліфікування інноваційного проекту і його державну реєстрацію без проведення експертизи;

б) фальсифікація висновків експертизи;

в) вчинення дій, що перешкоджають проведенню експертизи;

г) умисне примушування або створення для експертів чи експертних комісій обставин, які зумовлюють необ'єктивне проведення експертизи;

д) переслідування експертів за підготовлені ними висновки, несприятливі для тієї чи іншої особи чи організації;

е) залучення до експертизи посадових осіб та фахівців, безпосередньо заінтересованих у результатах експертизи;

є) розголошення конфіденційної інформації, пов'язаної з розглядуваними інноваційними проектами.

Стаття 14. Інноваційний продукт

1. Інноваційний продукт є результатом виконання інноваційного проекту і науково-дослідною і (або) дослідно-конструкторською розробкою нової технології (в тому числі — інформаційної) чи продукції з виготовленням експериментального зразка чи дослідної партії і відповідає таким вимогам:

а) він є реалізацією (впровадженням) об'єкта інтелектуальної власності (винаходу, корисної моделі, промислового зразка, топографії інтегральної мікросхеми, селекційного досягнення тощо), на які виробник продукту має державні охоронні документи (патенти, свідоцтва) чи одержані від власників цих об'єктів інтелектуальної власності ліцензії, або реалізацією (впровадженням) відкриттів. При цьому використаний об'єкт інтелектуальної власності має бути визначальним для даного продукту;

б) розробка продукту підвищує вітчизняний науково-технічний і технологічний рівень;

в) в Україні цей продукт вироблено (буде вироблено) вперше, або якщо не вперше, то порівняно з іншим аналогічним продуктом, представленим на ринку, він є конкурентоздатним і має суттєво вищі техніко-економічні показники.

2. Рішення про кваліфікування продукту інноваційним приймає Установа чи її регіональне відділення за результатами експертизи.

Стаття 15. Інноваційна продукція

1. Інноваційною може бути визнана продукція, яка відповідає таким вимогам:

а) вона є результатом виконання інноваційного проекту;

б) така продукція виробляється (буде вироблена) в Україні вперше, або якщо не вперше, то порівняно з іншою аналогічною продукцією, представленою на ринку, є конкурентоздатною і має суттєво вищі техніко-економічні показники.

2. Інноваційна продукція може бути результатом тиражування чи застосування інноваційного продукту.

3. Інноваційною продукцією може бути визнано інноваційний продукт, якщо він не призначений для тиражування.

4. Рішення про кваліфікування продукції інноваційною приймає Установа чи її регіональне відділення за результатами експертизи.

Стаття 16. Інноваційні підприємства

1. Інноваційним підприємством визнається підприємство (об'єднання підприємств) будь-якої форми власності, якщо більше ніж 70 відсотків обсягу його продукції (у грошовому вимірі) за звітний податковий період є інноваційні продукти і (або) інноваційна продукція.

2. Інноваційне підприємство може функціонувати у вигляді інноваційного центру, бізнес-інкубатора, технополісу, технопарку тощо.

3. Статус підприємства як інноваційного дає йому право на пільги, визначені частинами четвертою і п'ятою статті 21 цього Закону. Оподаткування інноваційного підприємства при реалізації ним інноваційних проектів здійснюється на тих самих умовах, що і всіх інших суб'єктів інноваційної діяльності, визначених частинами першою, другою і третьою статті 21 цього Закону.

Розділ IV. ФІНАНСОВА ПІДТРИМКА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 17. Види фінансової підтримки інноваційної діяльності

1. Суб'єктам інноваційної діяльності для виконання ними інноваційних проектів може бути надана фінансова підтримка шляхом:

а) повного безвідсоткового кредитування (на умовах інфляційної індексації) пріоритетних інноваційних проектів за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів бюджету Автономної Республіки Крим та коштів місцевих бюджетів;

б) часткового (до 50%) безвідсоткового кредитування (на умовах інфляційної індексації) інноваційних проектів за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів бюджету Автономної Республіки Крим та коштів місцевих бюджетів за умови залучення до фінансування проекту решти необхідних коштів виконавця проекту і (або) інших суб'єктів інноваційної діяльності;

в) повної чи часткової компенсації (за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів бюджету Автономної Республіки Крим та коштів місцевих бюджетів) відсотків, сплачуваних суб'єктами інноваційної діяльності комерційним банкам та іншим фінансово-кредитним установам за кредитування інноваційних проектів;

г) надання державних гарантій комерційним банкам, що здійснюють кредитування пріоритетних інноваційних проектів;

д) майнового страхування реалізації інноваційних проектів у страховиків відповідно до Закону України «Про страхування».

2. Фінансова підтримка інноваційної діяльності за рахунок Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів надається у межах коштів, передбачених відповідними бюджетами.

Стаття 18. Джерела фінансування інноваційної діяльності

1. Джерелами фінансової підтримки інноваційної діяльності є:

а) кошти Державного бюджету України;

б) кошти місцевих бюджетів і кошти бюджету Автономної Республіки Крим;

в) власні кошти спеціалізованих державних і комунальних інноваційних фінансово-кредитних установ;

г) власні чи запозичені кошти суб'єктів інноваційної діяльності;

д) кошти (інвестиції) будь-яких фізичних і юридичних осіб;

е) інші джерела, не заборонені законодавством України.

Стаття 19. Державні інноваційні фінансово-кредитні установи

1. Для здійснення фінансової підтримки інноваційної діяльності суб'єктів господарювання різних форм власності Кабінет Міністрів України за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності створює спеціалізовані державні небанківські інноваційні фінансово-кредитні установи.

2. Державна інноваційна фінансово-кредитна установа підпорядковується спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності і діє на основі Положення (Статуту), що затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Кошти Державної інноваційної фінансово-кредитної установи формуються за рахунок коштів Державного бюджету України, визначених законом про Державний бюджет України на відповідний рік, залучених згідно з чинним законодавством вітчизняних та іноземних інвестицій юридичних та фізичних осіб, добровільних внесків юридичних та фізичних осіб, від власної чи спільної фінансово-господарської діяльності та інших джерел, не заборонених законодавством України.

4. Державна інноваційна фінансово-кредитна установа за рахунок коштів Державного бюджету України може надавати суб'єктам інноваційної діяльності для реалізації ними інноваційних проектів фінансову підтримку, види якої передбачені статтею 17 цього Закону.

Кошти від повернення виданих Державною інноваційною фінансово-кредитною установою суб'єктам інноваційної діяльності кредитів за рахунок коштів Державного бюджету України зараховуються до спеціального фонду Державного бюджету України і використовуються для надання фінансової інноваційної підтримки, якщо законом про Державний бюджет України не встановлено інше.

Кошти Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, одержані нею з бюджету Автономної Республіки Крим чи із обласних і районних бюджетів відповідно до абзацу шостого частини першої статті 10 цього Закону, витрачаються нею виключно для фінансування відповідних регіональних чи місцевих інноваційних програм і проектів.

Кошти Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, що формуються за рахунок добровільних внесків юридичних та фізичних осіб, від власної чи спільної фінансово-господарської діяльності та інших джерел, не заборонених законодавством України, можуть витрачатися нею як на всі перераховані у статті 17 цього Закону види інвестування інноваційної діяльності, так і на інші види інвестування, передбачені Положенням (Статутом).

5. Для отримання фінансової підтримки суб'єкти інноваційної діяльності, інноваційні проекти яких зане-

(Закінчення на 12-й стор.).

ТЕНДЕНЦІЇ

Наші дахи триматимуться міцно

Нещодавно внесено зміни до Державних будівельних норм (ДБН), які мають офіційну назву В.2. 6-14-97 «Конструкції будинків і споруд. Покриття будинків і споруд». Схоже, ця подія допоможе вирішити чимало нагальних проблем. Адже справа стосується передусім ремонту та реконструкції наявних споруд.

До будівельного буму готові!

Статистика свідчить, що принаймні третина нашого житлового фонду в аварійному стані. Зазвичай покрівля — найвразливіше місце. Ця своєрідна ахіллесова п'ята не дає спокою місцевим керівникам, а ще більше — мешканцям панельних «хрущовок» із пласкими дахами, що постійно протікають. Їх ремонт та реконструкція поліпшили б житлові умови мільйонам громадян.

Однак і глобальну в масштабах нашої країни проблему — конституційне право громадян на житло — рано чи пізно слід вирішувати. До речі, будівельний бум, який охопив столицю, може принести неабияку користь. Адже зводячи так зване елітне житло, фахівці зіткнулися з великою кількістю незнаних раніше в нашій країні сучасних матеріалів та технологій. Умовно кажучи, київські будівельні майданчики стали полігоном для випробовування іноземних «новинок», більшість із яких за кордоном застосовують уже багато років. Отже, коли будівельний бум охопить усю країну, фахівці напевно знатимуть, що саме гідне застосування. Слід зазначити: нині чимало вітчизняних підприємств досить успішно засвоюють виробництво перспективних будівельних матеріалів.

Коли традиції відступають

Зміни державних будівельних норм покликані дати «зелене світло», зокрема, сучасним економічним покрівельним матеріалам. У нашій країні вони відомі під загальною назвою — єврорубероїд. Цей матеріал вигідно відрізняється від звичного для нас традиційного рубероїду, що виготовляється з картону та окисленого бітуму. Новинка має міцну гідроізоляційну поліефірну або скловолокнисту основу. Спеціальні домішки змінюють хіміко-фізичну структуру бітуму, він стає гнучким, витривалим та довговічним. Завдяки цьому екологічно чисті якісні покрівлі не потребують ремонту протягом десятиріч. А розрахунковий термін їх експлуатації — 30 років (майже вдесятеро більше традиційного).

Такий дах надійно захищає і зміцнює будівельну конструкцію. Йому не загрожують механічні навантаження, розтяги і проколи, високі або низькі температури, волога чи пара, інфрачервоне, ультрафіолетове та радіоактивне випромінювання, атмосферні опади, грибки та бактерії. Додається й естетично привабливий вигляд.

Тож не дивно, що вже декілька років, як єврорубероїд знайшов широке використання в Україні, передусім у новобудовах. Хоча, якщо підходити до справи за буквою закону, використання матеріалів, не зазначених у ДБН, мало стихійний характер. Однак проекти безпроблемно затверджували, а споруджені будинки здавали в експлуатацію. У тому був свій сенс — на розробку державних стандартів та нормативів потрібен тривалий час та чималі кошти. А перешкоджати тому, що за кордоном пройшло сувору перевірку часом, не випадало.

Однак ситуація змінилася після введення в експлуатацію на Славутському рубероїдному заводі потужностей з виробництва нової покрівлі. Та, схоже, замало придбати та змонтувати дорогу автоматизовану лінію (обслуговує лише п'ять робітників), обладнати за останнім словом техніки лабораторію, налагодити службу маркетингу тощо. Замовники з державних структур зазвичай вимагають наявності видів продукції Славутського рубероїдного заводу в переліку ДБН.

Та незважаючи на труднощі, за порівняно невеликий термін славутські матеріали під загальною торговельною маркою СПОЛІ (СПОЛІмод, СПОЛІпласт, СПОЛІеласт — загалом майже 50 марок) уже завоювали вітчизняний ринок, отримали високі оцінки фахівців та заслужену популярність серед споживачів. А нещодавно укладена комплексна угода з ХК «Київміськбуд» говорить сама за себе. До того ж голови районних у Києві адміністрацій нині ведуть переговори про поставку вітчизняного єврорубероїда.

Чи буде у нас «Власний дім»?

Усе це разом із введеними змінами до ДБН допоможе Славутському рубероїдному заводу нарешті вийти на запроектовану потужність. Розглядається можливість і встановлення ще однієї технологічної лінії. Та підприємство конче потребує подальшої державної підтримки: в регулюванні імпорту, встановленні необхідних митних квот та інших обмежень тощо.

Загалом для прискореного виконання Державної програми житлового будівництва, розширення діючих програм «Власний дім», «Сільський дім», спорудження житла для молоді покрівельних матеріалів, що нині випускають вітчизняні заводи, достатньо. Однак голова державної корпорації «Укрбудматеріали» Анатолій Безух вважає, що **необхідно внести відповідні зміни до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт, послуг за державні кошти». Слід і на урядовому рівні затвердити порядок проведення будівництва об'єктів за рахунок бюджетних коштів на конкурсних засадах з використанням не менш як 80 відсотків вітчизняних будівельних матеріалів і виробів.** Фахівці впевнені: від цього залежить майбутнє не лише перспективних підприємств, а й усього нашого суспільства.

Святослав ТИХИЙ.

(Початок на 10—11-й стор.).

сені до Державного реєстру інноваційних проектів, подають до Державної інноваційної фінансово-кредитної установи (її регіональних відділень) інноваційні проекти та всі необхідні документи, перелік яких визначається нею.

6. Державна інноваційна фінансово-кредитна установа організовує на конкурсних засадах у порядку, що визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності, відбір інноваційних проектів для їх фінансової підтримки. Конкурсні відбори інноваційних проектів здійснюються на засадах прозорості, відкритості, гласності.

7. Суб'єкт інноваційної діяльності, інноваційний проект якого пройшов конкурсний відбір, залежно від встановленого конкурсною процедурою рейтингу може отримати від Державної інноваційної фінансово-кредитної установи один чи кілька передбачених статтею 17 цього Закону видів фінансової підтримки.

8. Фінансова підтримка Державною інноваційною фінансово-кредитною установою інноваційних проектів шляхом надання кредитів чи передавання майна у лізинг здійснюється за умови наявності гарантій повернення коштів у вигляді застави майна, договору страхування, банківської гарантії, договору поруки тощо.

9. Державна інноваційна фінансово-кредитна установа здійснює супроводження реалізації інноваційних проектів, які нею фінансуються, та контролює цільове використання суб'єктами інноваційної діяльності наданих нею коштів.

10. Фінансова підтримка реалізації інноваційних проектів може надаватися Державною інноваційною фінансово-кредитною установою у формі послідовних траншів за результатами контролю ходу виконання проектів.

11. Державна інноваційна фінансово-кредитна установа подає у засобах масової інформації щорічний звіт про фінансування нею інноваційних проектів та результатів їх виконання, а також періодично інформує громадськість про:

результати конкурсного відбору інноваційних проектів для державної фінансової підтримки і вид наданої фінансової підтримки;

результати контролю виконання фінансованих інноваційних проектів;

завершені інноваційні проекти та проекти, яким продовжені терміни їх реалізації із зазначенням причин;

повернення раніше наданих кредитів.

Інформування щодо інноваційних проектів, на які поширюються положення Закону України «Про державну таємницю», здійснюється з урахуванням цього Закону.

Стаття 20. Комунальні інноваційні фінансово-кредитні установи

1. Для здійснення фінансової підтримки місцевих інноваційних програм органи місцевого самоврядування можуть створювати комунальні спеціалізовані небанківські інноваційні фінансово-кредитні установи і підпорядковувати їх виконавчим органам місцевого самоврядування.

2. Комунальні інноваційні фінансово-кредитні установи діють на основі положень (статутів) про них, що розробляються і затверджуються органами місцевого самоврядування.

3. Кошти комунальної інноваційної фінансово-кредитної установи формуються за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету, залучених вітчизняних та іноземних інвестицій юридичних та фізичних осіб, добровільних внесків юридичних та фізичних осіб, власної чи спільної фінансово-господарської діяльності та інших джерел, не заборонених законодавством України.

4. Комунальна інноваційна фінансово-кредитна установа за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету може надавати суб'єктам інноваційної діяльності для реалізації ними інноваційних проектів фінансову підтримку, види якої передбачені статтею 17 цього Закону.

Кошти комунальної інноваційної фінансово-кредитної установи, що формуються за рахунок залучених вітчизняних та іноземних інвестицій фізичних і юридичних осіб, добровільних внесків юридичних та фізичних осіб, від власної чи спільної фінансово-господарської діяльності та інших джерел, не заборонених законодавством України, можуть витрачатися нею як на всі перераховані у статті 17 цього Закону види інвестування інноваційної діяльності, так і на інші види інвестування, передбачені Положенням (Статутом).

5. Для отримання фінансової підтримки суб'єкти інноваційної діяльності, інноваційні проекти яких занесені до Державного реєстру інноваційних проектів, подають до комунальної інноваційної фінансово-кредитної установи інноваційні проекти та всі необхідні документи, перелік яких визначається цією установою.

6. Комунальна інноваційна фінансово-кредитна установа організовує конкурсний відбір інноваційних проектів для їх фінансової підтримки. Конкурсні відбори інноваційних проектів здійснюються на засадах прозорості, відкритості, гласності.

7. Суб'єкт інноваційної діяльності, інноваційний проект якого пройшов конкурсний відбір, залежно від встановленого конкурсною процедурою рейтингу може отримати від комунальної інноваційної фінансово-кредитної установи один чи кілька передбачених статтею 17 цього Закону видів фінансової підтримки.

8. Фінансова підтримка комунальною інноваційною фінансово-кредитною установою інноваційних проектів шляхом надання кредитів чи передавання майна у лізинг здійснюється за умови наявності гарантій повернення коштів у вигляді застави майна, договору страхування, банківської гарантії, договору поруки тощо.

9. Комунальна інноваційна фінансово-кредитна установа здійснює супроводження реалізації інноваційних проектів, які нею фінансуються, та контролює цільове використання суб'єктами інноваційної діяльності наданих нею коштів.

10. Фінансова підтримка реалізації інноваційних проектів може надаватися комунальною інноваційною фінансово-кредитною установою у формі послідовних траншів за результатами контролю ходу виконання проектів.

11. Комунальна інноваційна фінансово-кредитна установа подає у місцевих засобах масової інформації щорічний звіт щодо профінансованих нею інноваційних проектів та результатів їх виконання, а також періодично інформує громадськість про:

результати конкурсного відбору інноваційних проектів для фінансової підтримки і вид наданої фінансової підтримки;

результати контролю виконання фінансованих інноваційних проектів;

завершені інноваційні проекти та проекти, яким продовжені терміни їх реалізації із зазначенням причин;

повернення раніше наданих кредитів.

Інформування щодо інноваційних проектів, на які поширюються положення Закону України «Про державну таємницю», здійснюється з урахуванням цього Закону.

Розділ V.
ОСОБЛИВОСТІ В ОПОДАТКУВАННІ ТА МИТНОМУ РЕГУЛЮВАННІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 21. Особливості в оподаткуванні інноваційної діяльності

1. Впродовж строку чинності свідоцтва про державну реєстрацію інноваційного проекту і за умови, що виконання проекту розпочато не пізніше вісімнадцяти місяців від дати його державної реєстрації, оподаткування об'єктів інноваційної діяльності здійснюється у порядку, за яким 50 відсотків податку на додану вартість по операціях з продажу товарів (виконання робіт, надання послуг), пов'язаних з виконанням інноваційних проектів, і 50 відсотків податку на прибуток, одержаний від виконання цих проектів, залишаються у розпорядженні платника податків, зараховуються на його спеціальний рахунок і використовуються ним виключно на фінансування інноваційної, науково-технічної діяльності і розширення власних науково-технологічних і дослідно-експериментальних баз.

2. Визначене частиною першою цієї статті пільгове оподаткування реалізується за умови, що суб'єкт інноваційної діяльності про початок реалізації інноваційного проекту у місячний строк повідомляє відповідний орган Державної податкової адміністрації і по всіх господарських операціях, пов'язаних з виконанням інноваційного проекту, веде окремий бухгалтерський облік.

3. Кошти у розмірі 50 відсотків податку на додану вартість і податку на прибуток, що залишаються у розпорядженні платника податків згідно з положеннями частини першої цієї статті і не використані протягом строку пільгового оподаткування і дванадцяти місяців після нього, підлягають зарахуванню до Державного бюджету України.

4. Інноваційним підприємствам дозволяється прискорена амортизація основних фондів і встановлюється щорічна двадцятивідсоткова норма прискореної амортизації основних фондів групи 3. При цьому амортизація основних фондів групи 3 проводиться до досягнення балансовою вартістю групи нульового значення.

5. Інноваційні підприємства сплачують земельний податок за ставкою у розмірі 50 відсотків діючої ставки оподаткування.

Стаття 22. Особливості митного регулювання інноваційної діяльності

1. Необхідні для виконання пріоритетного інноваційного проекту, яким передбачається випуск інноваційного продукту, щодо якого прийнята постанова Кабінету Міністрів України про його особливу важливість, сировина, устаткування, обладнання, комплектуючі та інші товари (крім підакцизних товарів), які не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають вимогам проекту, при ввезенні в Україну протягом строку чинності свідоцтва про державну реєстрацію інноваційного проекту звільняються від сплати ввізного мита та податку на додану вартість.

Номенклатура та обсяги ввезення сировини, матеріалів, устаткування, обладнання, комплектуючих та інших товарів мають бути визначені в інноваційному проекті перед його державною реєстрацією.

2. У разі використання сировини, матеріалів, устаткування, обладнання, комплектуючих та інших товарів, ввезених в Україну без сплати ввізного мита та податку на додану вартість згідно з положеннями частини першої цієї статті, не для потреб виконання інноваційного проекту ввізне мито та податок на додану вартість сплачуються до бюджету в повному обсязі. При цьому платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за наслідками податкового періоду, в якому відбулося таке порушення, на суму ввізного мита і податку на додану вартість, що мали бути сплачені при ввезенні на митну територію таких товарів, а також сплатити пеню, нараховану на суму податків, виходячи із 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день збільшення податкового зобов'язання, за період їх нецільового використання.

3. Суб'єкти господарювання, митне регулювання діяльності яких здійснюється згідно з положеннями частини першої цієї статті, щоквартально складають та подають до органів митної служби за своїм місцезнаходженням звіти про використання ввезених ними сировини, матеріалів, устаткування, обладнання, комплектуючих та інших товарів.

Розділ VI.
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 23. Міжнародні договори про співробітництво у сфері інноваційної діяльності

1. Якщо міжнародними договорами, учасником яких є Україна і згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України у сфері інноваційної діяльності, застосовуються правила міжнародних договорів.

Розділ VII.
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім частини третьої статті 16, статей 21 та 22, які набирають чинності з 1 січня 2003 року. Передбачені пунктом 3 розділу VII «Прикінцеві положення» зміни до законів України набирають чинності з 1 січня 2003 року.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом і подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення відповідних змін до законів України.

3. Внести такі зміни до законів України:

1) частину другу статті 11 Закону України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646) після слів «які потребують соціального захисту» доповнити словами «реалізації інноваційних проектів»;

2) у Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 10, ст. 35, № 18, ст. 94; 1999 р., № 15, ст. 83, № 18, ст. 140, № 32, ст. 264, № 38, ст. 352, № 39, ст. 356; 2000 р., № 2, ст. 16, № 10, ст. 78, № 25, ст. 197, № 26, ст. 209, № 32, ст. 260, № 35, ст. 283; 2001 р., № 7, ст. 36, № 20, ст. 96, № 23, ст. 114; 2002 р., № 5, ст. 31):

підпункт 4.2.14 пункту 4.2 статті 4 викласти у такій редакції:

«4.2.14. Кошти, що надаються платнику податку — суб'єктові інноваційної діяльності спеціалізованими державними і комунальними інноваційними фінансово-кредитними установами відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» та у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 7.14 статті 7 викласти у такій редакції:

«7.14. Оподаткування прибутку суб'єктів інноваційної діяльності при реалізації ними інноваційних проектів, занесених до Державного реєстру інноваційних проектів, здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про інноваційну діяльність»;

пункт 22.5 статті 22 доповнити абзацом такого змісту:

«Встановити, що сплата податку на прибуток платниками податку — суб'єктами інноваційної діяльності і амортизація їх основних фондів здійснюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про інноваційну діяльність»;

3) пункт 11.12 статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156, № 51, ст. 305; 1999 р., № 15, ст. 83, № 18, ст. 140, № 32, ст. 264, № 38, ст. 352, № 39, ст. 356; 2000 р., № 2, ст. 16, № 10, ст. 78, № 25, ст. 197, № 26, ст. 209, № 32, ст. 260, № 35, ст. 283, № 38, ст. 318; 2001 р., № 7, ст. 36, № 20, ст. 96, № 23, ст. 114; 2002 р., № 5, ст. 31; зі змінами, внесеними Законом України від 7 березня 2002 року № 3118-III) доповнити абзацом такого змісту:

«Встановити, що сплата податку на додану вартість платниками податку — суб'єктами інноваційної діяльності здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про інноваційну діяльність»;

4) частину першу статті 12 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238; 1997 р., № 47, ст. 294; 1999 р., № 15, ст. 83, № 18, ст. 140, № 32, ст. 264, № 38, ст. 352, № 39, ст. 356; 2000 р., № 2, ст. 16, № 3, ст. 20, № 22, ст. 172, № 32, ст. 260, № 43, ст. 363, № 45, ст. 375, № 48, ст. 406; 2001 р., № 7, ст. 36, № 11, ст. 46, № 15, ст. 74, № 20, ст. 96, № 50, ст. 261; 2002 р., № 9, ст. 68; із змінами, внесеними Законом України від 7 лютого 2002 року № 3065-III) доповнити пунктом 24 такого змісту:

«24) інноваційні підприємства сплачують земельний податок з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про інноваційну діяльність»;

5) статтю 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259; 1996 р., № 41, ст. 192; 1999 р., № 31, ст. 253; 2000 р., № 3, ст. 20, № 21, ст. 163, № 35, ст. 283, № 38, ст. 318, № 48, ст. 406; 2001 р., № 11, ст. 46, № 30, ст. 143, № 50, ст. 261; 2002 р., № 5, ст. 31, ст. 34, № 11, ст. 81; із змінами, внесеними Законом України від 7 березня 2002 року № 3118-III) доповнити пунктом «у» такого змісту:

«у) необхідні для виконання пріоритетних інноваційних проектів, щодо яких прийняті постанови Кабінету Міністрів України про їх особливу важливість, сировина, устаткування, обладнання, комплектуючі та інші товари (крім підакцизних), які ввозяться на митну територію України відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
4 липня 2002 року.
№ 40-IV.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 23 Закону України «Про оплату праці»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Частину третю статті 23 Закону України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121) викласти в такій редакції:

«Колективним договором, як виняток, може бути передбачено часткову виплату заробітної плати натурою (за цінами не вище собівартості) у розмірі, що не перевищує 50 відсотків нарахованої за місяць, у тих галузях або за тими професіями, де така виплата, еквівалентна за вартістю оплаті праці у грошовому виразі, є звичайною або бажаною для працівників, крім товарів, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
11 липня 2002 року.
№ 96-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною і Республікою Таджикистан про спрощений порядок зміни громадянства громадянами України, які постійно проживають в Республіці Таджикистан, і громадянами Республіки Таджикистан, які постійно проживають в Україні

Верховна Рада України **постановляє**:

Ратифікувати Угоду між Україною і Республікою Таджикистан про спрощений порядок зміни громадянства громадянами України, які постійно проживають в Республіці Таджикистан, і громадянами Республіки Таджикистан, які постійно проживають в Україні, підписану 6 липня 2001 року в м. Києві*.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 11 липня 2002 року.
№ 115-IV.
* Додано до оригіналу.

«Молочний шлях» естради

ОРФЕЇ І КОРИФЕЇ

Те, що відбувається на нашій концертній естраді, не дає нам права, передовсім глядачам, а також редакціям газет і журналів, редакціям музичних програм радіо і телебачення, організаціям, які відають культурою, філософськи ставити себе, так би мовити, над сутичкою. Наслідування, неймовірно роздмухувана популярність, роздавання звань і регалій стали нині нормою на естраді.

Масове тиражування бездарних і безголосих виконавців сягнуло критичної межі. Все це веде до всезагальної стандартизації української естради і цілковитого знищення індивідуальності.

Але ж концертна естрада — це передовсім яскрава, самобутня індивідуальність — найцінніша в очах глядача риса актора, найвищий прояв таланту й майстерності. Спробуймо розібратися в суті того, що відбувається на естраді, і розібратися в усьому по порядку.

Уявіть собі, що ви — завсідник естрадних концертів у столиці чи інших містах України. Ось співає одна, так звана, зірка, рок-група або «команда», як нині ще називають естрадних виконавців. За кілька днів на естрадному небосхилі з'являється інша зірка або інша рок-група. Минає тиждень, другий — з'являється третя зірка і ще одна рок-група. І так до нескінченності. Різні афіші, різні імена, різні назви груп, але істотної відмінності немає ні в чому: та сама музика, той самий оглушливий напір, та сама манера співати, вимовляти слова, рухатися, підтанцьовувати. Засвоївши десяток-півтора «самопальних» шлягерів-одноденок з претензією на хіти, вигадавши для себе дурнуватий імідж, новоявлений виконавець одразу починає претендувати на сольний концерт. І вирушає у так зване концертне турне містами й селами України, про що переможно сповіщають усі провідні музичні програми на українському телебаченні. Це популяризувати «найкращі» українські хіти. І виступає у палацах і на стадіонах. Попереду — «зірка», що голосить і гризе під фонограму мікрофона, а поза її спиною брати по «творчості»: голі й спітнілі, з татуюванням по всьому тілі, з хрестами та іконами на грудях, хто з бородою, хто лисий, але обов'язково в темних окулярах або ще у чомусь, що диктує сьогодні остання мода.

Епідемія виконавського епігонства поширюється з космічною швидкістю, ошукуючи молодих людей, заражаючи їх одноманітністю й поганим смаком. А що, зрештою, відбувається з вами, завсідниками таких концертів? Ви або відчуваєте страшенне роздратування, або, навпаки, змиряєтеся, гадаєте, що так воно й треба. І вже з певною недовірою починаєте зустрічати все несхоже на цей уніфікований образ. Таке відбувається з усіма. Стереотипність на концертній естраді і одноманітність смаків у залі — дві сторони тієї самої медалі, причина й наслідок, які злилися воєдино. Таке виконання на естраді знижує загальний рівень культури. Дослухайтесь до тих пісень, тієї музики, що лунає у нас повсякдень, молодь втрачає сприйнятливість до явищ справжнього мистецтва — до справжньої музики, до вірша (тексту пісні), до живого почуття, живого звуку.

Адже естрадна пісня з її емоціональною широчінню, інтонаційною гнучкістю, ритмічністю передовсім вимагає схвильованої виконавської глибини, справжнього виконавського натхнення. Знов і знов перебираю свої враження від концертів наших «зірок» і доходжу парадоксального висновку: «бути самим собою» — дуже й дуже важко. Принаймні набагато важче, аніж «бути як усі». Оскільки серійний спів формально імітує якісь новітні, авангардні напрями, йому часто лестять, варіюючи на всі заставки слово «сучасність»: сучасний стиль, сучасна манера, сучасний імідж. Хотів би рішуче заперечити проти цієї вкрай небезпечної плутанини понять: жодної залежності між стандартом і сучасністю немає!

Сучасність — то передовсім якнайвищий художній рівень музичнопоетичних творів, включаючи й естрадну пісню. І на сьогодні сучаснішої музики, сучаснішої естрадної пісні, аніж написані в 70—80 роки такими майстрами, як П. Майборода, І. Шамо, І. Поклад, Вол. Івасюк, М. Мозговий, поки що ніхто не написав.

Таке само визначення сучасності стосується й артистів-вокалістів. Дослухайтеся до чудового співу Таїсії Повалій. Сучасне воно? Безперечно! Можна сказати більше: вона — одна з тих на українській естраді, хто саме й стверджує ті особливості виконання, котрі на естраді були, є і будуть класичними. Вона — одна з тих, хто стверджує сьогодні культ артистичної індивідуальності. Вже сьогодні її ім'я можна поставити до ряду майстрів української естради. Вона — одна із тих, хто не потребує того, щоб на її афішах писали регалії типу народний артист, лауреат тощо. Достатньо написати: співає Таїсія Повалій — і публіка радо поспішить на її концерт.

Якщо в артиста-вокаліста немає таланту, майстерності співу і розуміння того, про що він співає, жодне звання чи лауреатство не допоможе.

Так само сучасні й вільні від наслідування, як на мене, Василь Зінкевич, Олександр Пономарьов, Ірина Сказіна, Ані Лорак. Список естрадних імен, безперечно, можна й продовжити, але всі, кого я тут назвав, напевне є передовсім людьми, котрі серйозно працюють. Вони ставлять собі творчі завдання, і якщо не все у них виходить, то навіть помилки — це їхні помилки, і вони також мають не серійний, а винятково індивідуальний характер. Повага до глядача, до власного мистецтва, до своєї предковічної культури, величезне почуття творчої відповідальності — ось у чому, на мою думку, основна відмінність між майстром та епігоном, між особистістю і маріонеткою. Інколи мені здається, що процес знищення духовності в Україні необоротній і повернути молодь до сприйняття справжньої музики, до справжньої музичної культури майже неможливо.

Ви можете запитати, а що пропонує автор цих рядків, щоб хоч якось змінити або спробувати змінити ситуацію на концертній естраді.

Є лише один ключ для розв'язання цієї проблеми. Професіоналізм! Який є творчою точкою відліку у справжньому мистецтві. Всі ми знаємо, що професіоналізм — риса не богоданна, а цілком рукотвірна за правильної, грамотної і серйозної системи підготовки й виховання майбутніх зірок естради.

Для такої підготовки потрібна професійна школа виховання артистів естради. Така школа не повинна вчити чогось новітнього, новітнє молода людина відкриває й опановує сама. Акторська школа повинна вчити традиції, а музичні, вокальні традиції української естради величезні. Оскільки моя практична діяльність пов'язана з викладанням акторської майстерності і основ естрадної режисури молодим акторам і режисерам і оскільки їхнє професійне майбутнє, так само як і майбутнє всієї нашої багатостраждальної естради, для мене не байдуже, то я дозволю собі звернутися до всіх композиторів, поетів, продюсерів, керівників студій звукозапису, організаторів конкурсів і фестивалів, до всіх тих, хто сьогодні створює естраду, формує її наповнення і від кого залежить професійний та художній рівень.

Шановні діячі естрадного мистецтва! Кому, коли не вам знати, що є співаки, яким голос, як то кажуть, дано від природи: людині варто відкрити рота, і всі завмиратимуть у захваті. Така співачка від Бога, як на мене, — Ані Лорак. Хоча над іміджем треба ще чимало працювати, і передовсім їй самій. А переважно майбутнім вокалістам треба день у день і рік у рік працювати, розвиваючи голосовий апарат. І лише ви можете їм допомогти, підказати, як має бути, і дати точний прогноз.

Гадаю, так само стоять справи і з особистою виконавською привабливістю. В одних вона проявляється природно і мимовільно, а іншим треба допомогти зростити її, зміцнити і розвинути. То допоможіть же своїм підопічним знайти хоч малесеньку іскорку своєрідності. Інша справа — яких висот зуміє згодом ваш протеже осягнути, це вже питання таланту і масштабу особистості.

Важливо, щоб кожний відповідав найважливішій вимозі концертної естради: щонайвищому професіоналізму й неповторності.

Кому, коли не вам, шановні діячі естради, знати, що музичний і поетичний дар — матерія дуже й дуже ніжна. Зламати долю молодої людини, що має такий дар, дуже легко. І таких покалічених доль на нашій естраді сьогодні катастрофічно багато.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Валерій ЗАЙЦЕВ,
актор Національного театру російської драми імені Лесі Українки, викладач естрадно-циркового коледжу, дипломант Всесоюзного конкурсу артистів естради, заслужений артист України.

У НОМЕР

Вершник з пензлем у руці

Поїзд Сімферополь—Одеса відходив увечері, тож залишалося ще півдня вільного. Прогулюючись кримською столицею, натрапила на виставковий зал. Картини — з короткими відомостями про авторів. Хто це? Микола Дудченко, член Спілки художників України. Має персональні виставки за кордоном. Народився на Херсонщині. Отже, земляк. Телефоную. Озвався доброзичливий голос: «А приїздіть до Ульянівки, у Скадовський район. Я саме збираюся додому!»

...Немов музей — ота хата в Ульянівці, де він виріс у багатодітній селянській родині. Хата ще зберігає батьківське тепло. Рушники, різьблені полички, рамочки, вазочки, букети сухих квітів у глиняних горщиках, пучечки макових голівок, а ще — великі, давно зачерствілі великодні паски. Рушники вишивали сестри й мама, химерне різьблення — дитяче захоплення Миколи. А сухі квіти, житнє колосся, паски, котрі ще мама пекла, — то все «натура» полотен художника.

Найменший син, він був улюбленцем сім'ї. Малювати любив змалку. До півночі, а то й до світанку, на підвіконні, біля свічки чи гасової лампи (яке там світло в селі в 50-ті!) — мандрував хлопець у світ прекрасного. Чим малював? Звісно, кольоровими олівцями. Найбільше любив малювати коней. Вони залишаються його любов'ю й нині.

П'ятнадцятилітнім він сам помандрував до Криму — науки набиратися. На нього скептично озиралися, коли на іспитах в художньому училищі дістав звичайні олівці. Зате коли побачили малюнки!.. Так Микола почав навчатися в Сімферопольському училищі імені Самокиша. Тут уперше побачив фарби, пензлі. Багато читав. Насмішки ровесників над «хохляцьким язиком» спонукали до вдосконалення навичок російської мови. Впертою наполегливістю цей сільський хлопець викликав повагу у педагогів та однокурсників. Залишався ще рік навчання, коли Микола подався (як колись Тарас Шевченко) до знаменитої художньої академії, в Ленінград.

Там порадили спершу закінчити училище. Та дорогою додому, в Харкові, він показує свої роботи в художньому інституті. Іспити вже минули, але його зарахували на найпрестижніший монументально-живописний факультет, куди брали лише шість душ! Микола поринає в роботу, нерідко в майстерні й ночує. Усе — тільки на відмінно. Після дипломної роботи Миколі Дудченку запропонували залишатися на кафедрі живопису.

Та він повертається до Криму, до курортного містечка на березі моря. Приваблює колорит старих вуличок, таємничих мечетей, осяяні сонцем піщані береги. Його роботи можна бачити в багатьох місцях: гобелен і вітраж «Пісня» — в євпаторійському пансіонаті «Золотий берег», чудову багатофігурну композицію «Піонерія» — в одній із шкіл міста, ліричний розпис «Літо» — в пансіонаті «Євпаторія». Зображення муз у міському театрі, монументальні розписи «Мир» і «Сім'я» в Палаці одружень, розпис центральної зали залізничного вокзалу в Сімферополі — то все витвори майстра.

Нині суспільству не до мистецтва. Митці змушені шукати кращої долі в чужих землях. Та в далеких мандрах своя принадність: збагачується світогляд, вдосконалюється манера. Тепер українського живописця Миколу Дудченка знають за кордоном — персональні виставки в Греції, Німеччині. 52-річний художник у зеніті творчих планів. Попереду — пошуки, подорожі, зустрічі.

— Але хоч би де був, завжди тягне сюди, в рідну Ульянівку. Набираюся тут натхнення. Найбільше люблю косити сіно. Робив це ще з батьком донедавна, тепер з братом, — каже Микола Якович. І дарує на згадку знімок, зроблений у подорожі на Алтай: художник верхи на коні. Чи не той самий кінь супроводжує його з дитинства? Хай несе він Майстра до нових вершин.

Алла БРУСИЛОВА

Херсон—Ульянівка—Євпаторія.

ФОТОФАКТ

Кожні півроку майже на 50 відсотків оновлює асортимент продукції, що має попит серед жінок, миколаївське АТ «Фірма «Ангела». Нині тут працюють переважно на експорт. Основний замовник — Німеччина.

На знімку: члени художньої ради обговорюють новинки сезону.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Борги 40 найбільших боржників банку «Україна» буде виставлено на продаж

На виконання п.4 Постанови Верховної Ради від 10.01.2002 р. № 2956 публікуємо інформацію ліквідатора банку «Україна».

Підходять до завершення розрахунки з кредиторами банку «Україна», віднесеними до 1-ї черги Законом України «Про врегулювання заборгованості за вкладами фізичних осіб — вкладників та інших кредиторів банку «Україна». Зокрема, фізичним особам-вкладникам через установи АППБ «Аваль» вже виплачено близько 90% заборгованості за їх вкладами. Першочерговим кредиторам — юридичним особам повернуто майже 100 % заборгованості через установи ЗАТ «КБ «Приват Банк».

Незабаром розрахунки з першою чергою кредиторів завершаться. Тому вже сьогодні перед ліквідатором банку «Україна» постає нагальне завдання скорішого накопичення ліквідаційної маси для розрахунку з іншими кредиторами, для вирішення якого необхідно забезпечити повернення позичальниками заборгованості за кредитними операціями. Особливого значення в цьому контексті набуває робота з позичальниками, борги яких класифікуються як проблемні, але реальні до повернення.

З цією метою та на виконання п.4 Постанови Верховної Ради від 10.01.2002 р. № 2956 оприлюднюється перелік 40 найбільших боржників банку «Україна», зобов'язання яких на загальну суму **1 267 115 150,94 грн.** (в тому числі за кредитами **565 879 888, 50 грн.**) у короткі терміни буде запропоновано до продажу відповідно до вимог чинного законодавства:

1. ДП «Агрокомплекс»	м. Мелітополь, вул. Кірова, 175
2. ТОВ ВКК «Артекс» (у стані ліквідації)	м. Київ, пров. Рильський,10
3. ЗАТ «Атланта-Інтернейшнл»	м. Київ-49, вул. Туполєва,4/8, кв. 62
4. ЗАТ «Бахмачконсерв молоко»	Чернігівська обл., м. Бахмач, вул. Перемоги, 13
5. ДП «БМТ-Буддеталь» (у стані ліквідації)	м. Житомир, вул. Заводська,4
6. ДП «Валді-виробництво» (у стані ліквідації)	м. Київ, пров. Рильський,10
7. Підприємство «Валді-Україна» (у стані ліквідації)	м. Київ, пров. Рильський,10
8. Концерн «Веселка»	м. Одеса, вул. Гаванна, 10/12
9. ТВП «ДМ» (підприємство ліквідовано)	
10. ВАТ «Завод гумових технічних виробів»	м. Львів, вул. Жовківська,22
11. ЗАТ ДКЦ «Інтерагросистема»	м. Чернігів, вул. Леніна,134
12. ЗАТ «Каштан»	м. Київ, бул. Лесі Українки, 24/26
13. ТОВ «Квінт-Холдинг» (у стані ліквідації)	м. Одеса, вул. Успенська,11
14. ВАТ «Київський мотоциклетний завод»	м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 8
15. ТОВ «Корунд ЛТД»	м. Київ, вул Кіквідзе, 8/9
16. ВАТ «Шахта «Курахівська» (процедура санації)	Донецька обл., пос. Горняк, вул. Териконна,1
17. СП «Лєконт» (у стані ліквідації)	м. Київ, пров. Рильський,10
18. ПП «Манас-Стар» (закінчена ліквідпроцедура)	м. Черкаси, вул. Громова, 146
19. ВАТ «Надвірнянський лісокомбінат»	Івано-Франківська обл., м. Надвірна, вул. Соборна, 163
20. ЗАТ «Нафта-К»	м. Київ, вул. Марини Раскової,11
21. ТОВ ВКФ «Олімпекс»	м. Дніпропетровськ, вул. Глінки, 16
22. НВКП «ОМіТех»	м. Київ, вул. Б. Хмельницького,51-Б
23. СП «Паркет»	м. Київ, вул. Віскозна, 32
24. ВАТ «Персей» (у стані ліквідації)	м. Канів, вул. Леніна, 186
25. АТ «Прометей»	м. Бориспіль, вул. Шевченка,100
26. Корпорація «Республіка»	м. Київ, вул. Нагірна,27
27. Фірма «Санлайт»	м. Київ, вул. Депутатська, 25
28. ВАТ «Сімферопольське АТП 1204»	м. Сімферополь, Московське шосе,11 км
29. ТОВ «Технопарк»	м. Київ, вул. Костьольна, 8
30. ЗАТ «Торговий дім банку «Україна» (у стані ліквідації)	м. Київ, пров. Рильський,10
31. СП «Україна-Нафта» (підприємство ліквідовано)	
32. ВАТ «Україна-Холдинг-Лізинг»	м. Київ, вул. Хорива,41
33. ТОВ «Укрнафтатрейд» (у стані ліквідації)	м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня,126
34. ЗАТ «Укррос»	м. Київ, просп. Повітрофлотський, 39/1
35. ЗАТ «Ферум Трейдинг»	м. Київ, вул. Клименка,15
36. Підприємство «Харес Естейт»	м. Київ, бул. Шевченка, 54/1
37. ВАТ «Холодокомбінат-4»	м. Київ, вул. Академіка Білецького, 34
38. ВАТ «Хутрофірма «Тисмениця»	Івано-Франківська обл., м. Тисмениця, вул. Вербова,9.
39. ТОВ «Чернігівська переробна компанія»	м. Київ, вул. Підвисоцького, 7, кв.35
40. ПІІ «WEST WAY TECHNOLOGIES UKRAINE»	м. Київ, вул. Волошська, 2/19, к.14

Прес-служба банку «Україна».

Економія на крові

АНОМАЛІЇ

(Початок на 1-й стор.).

Сусіди сміялися, пригадуючи якесь НЛО, потім заговорили про проблеми на роботі. Промайнула фраза: «Отак і працюємо. Кажуть, на шахті Засядька перед аварією майже сто чарунок замінили. Замінили, а через тиждень — бабахнуло...». Виявилося, що за сусіднім столиком сиділи робітники криворізького електрозаводу. Яке відношення може мати це підприємство до аварій на вугільних шахтах? З'ясувалося, якнайбезпосереднішє. Ми розговорилися, і після того мені не лишалося нічого, як поїхати на завод і розібратися в ситуації.

Ситуація проста, як велосипед

Нині ВАТ «Електрозавод» переживає важкі часи: основна продукція підприємства лишається незатребуваною, і висококласні фахівці змушені переорієнтовуватися, перенавчаючись на нові спеціальності. Однак проблема в тому, що внаслідок скорочення криворізьким електрозаводом виробництва залишаються без захисту вугільні шахти: аварії на шахтах Донбасу стають звичкою. І щоразу державні комісії доходять того самого висновку: причина аварії у несправності електрообладнання. Якого саме обладнання? Спробуй дізнайся, коли після пожежі у вибої, де температура сягає 1000 градусів за Цельсієм, залишаються лише оплавлені, безформні шматки заліза та скручені «рурочкою» рейки.

Та все-таки спробуймо розібратися. Основним електрообладнанням з розподілу струму в електроколах вугільних шахт нині є вибухобезпечний комплектний розподільчий пристрій — КРУВ-6. Читачі, котрі й на дух не сприймають технічну термінологію, можуть заспокоїтися: більше її не буде. Ситуація проста, як велосипед. Пристрій КРУВ-6, який іще називають «контактною чарункою», — це металевий циліндр вагою у півтори тонни. З одного боку до нього підключено вхідний кабель, з другого — відходять кілька кабелів, які з'єднують чарунку зі споживачами (вугільними комбайнами, трансформаторами тощо). Не вдаючись у зайві подробиці, зазначимо, що КРУВ-6 «відають» розподілом усієї енергії під землею. Цими пристроями вугільні шахти просто напхані: для роботи лише однієї шахти потрібно від 120 до 150 контактних чарунок. Унікальність КРУВ-6 не в робочих деталях, а у складній системі захисту. На вході контактної чарунки напруга становить шість тисяч вольтів, а це означає, що за кожного вмикання струму на контактах пристрою виникає електрична дуга, а за вимикання —вистрілює цілий сноп іскор. Що таке іскра у вугільній шахті, пояснювати не треба? Зрозуміло, що контактну чарунку «накручено» вибухонепроникним корпусом, герметичними камерами, дверцятами, що автоматично зачиняються, всілякими блокуваннями та іншими захисними пристроями. Крім того, пристрій обладнано різноманітними «розумними» системами, що реагують на нестандартні ситуації, припиняючи в разі небезпеки подавання електроенергії споживачеві.

А тепер — увага! В Україні та СНД пристрій КРУВ-6 випускає лише одне підприємство — криворізький електрозавод. Ця продукція захищена 17 авторськими свідоцтвами і відзначається патентною чистотою, але найголовніше — вартість зарубіжних чарунок значно вища, аніж вітчизняних, хоча водночас «іноземці» поступаються «криворіжцям» щодо якості й надійності.

Розповідає Дмитро ***ВЕРБИЦЬКИЙ, начальник механоскладального цеху ВАТ «Електрозавод»:***

— Ціна нашого КРУВ-6 — 55 тисяч гривень. Із зарубіжних чарунок найдешевші виробляє Польща — 16 тисяч доларів. В інших продукція ще дорожча. Що ж до надійності, то тут у нас конкурентів немає. Контактні чарунки — основна продукція, котру ось уже понад 20 років випускає наш завод. За цей час нагромаджено величезний досвід, пристрій удосконалено унікальними системами захисту. І результат: ніхто, окрім нашого заводу, не дає дворічної гарантії експлуатації цієї продукції.

Отже, українські споживачі не купуватимуть іноземні контактні чарунки. Але! Не купують вони й криворізькі КРУВ-6!

Микола КОСИЦЬКИЙ, заступник директора з виробництва, який пропрацював на електрозаводі більш як 30 років, пояснює:

— Сьогодні понад 30 тисяч чарунок, що їх експлуатують у вугільних шахтах України, уже виробили свій ресурс і потребують негайної заміни. Мало того, на українських вугільних шахтах експлуатують від 8 до 10 тисяч масляних контактних чарунок марки РВД-6. Це —застаріле обладнання, практично позбавлене захисту, а через наявність масла воно пожежо- і вибухонебезпечне. РВД-6 — по суті, бомба сповільненої дії: їх заборонили виробляти ще в середині 80-х років минулого століття! Ситуація абсурдна. Шахтарі працюють з абсолютно непридатним, небезпечним обладнанням. Торік вони закупили лише кілька десятків контактних чарунок, а цього року ще менше...

У чому річ?

Розповідає бригадир наладчиків високовольтної апаратури Григорій КРАВЧЕНКО:

— У Донецькій області працює кілька підприємств, де ремонтують КРУВ-6. Хоча — що це за ремонт? Лише 2001 року правоохоронці Донецької області двічі зверталися до нашого керівництва з проханням направити до Макіївки фахівців для перевірки кількох десятків контактних чарунок. Їх було вилучено на складах різних фірм: уже мали бути відправлені на шахти як... нова продукція. Виявляється, ремонтні підприємства знімають у шахтах старі чарунки і виконують косметичний ремонт: зазвичай все обмежується фарбуванням корпусу. Після цього виготовляють фальсифіковану документацію і несправне обладнання реєструють як нове або капітально відремонтоване. Приміром, наш завод випустив чарунку 1985 року, а в документах указано, що її випущено 2000 року. З більш як 40 заарештованих контактних чарунок, що їх перевірила наша комісія, жодна не була придатна до експлуатації.

— Значить, установивши несправну чарунку, шахтарі піддавали себе смертельній небезпеці?

— Звичайно! У КРУВ-6 встановлено реле витоку. Це надзвичайно складний пристрій. У разі несправності кабелю реле спрацьовує, і подавання електроенергії на бракований кабель припиняється. А «відремонтовані» чарунки на такі «дрібниці» не реагують. Вони подаватимуть струм, аж поки кабель займеться. Інший приклад. Пристрій газового захисту у вибої виведено на чарунку. Тільки-но починає накопичуватися метан — іде сигнал на чарунку: негайно вмикається захист, і подавання струму у вибій припиняється. Але захисні пристрої у «відремонтованих» КРУВ-6 також не працюють... Та можна ще десятки прикладів навести. Ставити такі контактні чарунки в шахти — злочин.

— А чим закінчилася історія із заарештованими агрегатами?

— Ми склали акт, в якому вказали всі неполадки, і запропонували відправити забраковані пристрої на наш завод. На місці ми б дали їм лад. Та чарунки до нас так і не надійшли...

— А чим пояснити такий «якісний» ремонт?

— КРУВ-6 — складний, унікальний пристрій, працювати з ним можуть лише фахівці найвищої кваліфікації. Мало того, провести стендові випробування контактних чарунок можна лише на нашому заводі. Жодне інше підприємство в Україні та СНД не має для цього ані обладнання, ані відповідного дозволу.

— А чому шахтарі віддають перевагу саме «некондиційним» КРУВ-6?

— Шахтарі бояться їх, як вогню. Та коли ми поцікавилися, чому вони не купують наші контактні чарунки, відповіли: «Для нас так дешевше».

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Ось і розгадка! Вся справа, виявляється, в економії. Вартість КРУВ-6, випущеного ВАТ «Електрозавод», повторюся, — 55 тисяч гривень. Ціна «нових» і «капітально відремонтованих» чарунок — 30—40 тисяч. Цікаво, куди йдуть гроші, заощаджені на контактних чарунках? На труни шахтарям?

...У вибій повільно просочується метан. Газ без кольору й запаху поступово заповнює простір. Пристрій газового захисту відчайдушно сигналить «розумній» контактній чарунці. Туди само, на реле витоку, надходять сигнали від несправного кабелю. А свіжопофарбована «новенька» КРУВ-6, склепана «ощадливими умільцями», продовжує подавати струм до вибою. Кабель вистрілює іскрами: за мить у тисячоградусному вогненному смерчі почнуть корчитися люди. Потім держкомісія дійде висновку, який буде сформульовано звичною обтічною фразою: «Причина аварії — несправність електрообладнання...».

Невже в Донецьку і Києві не усвідомлюють гострої потреби оснащення шахт якісним електрообладнанням?

Олександр АНИЩЕНКО.
Кривий Ріг.

СПРАВУ ЗРОБЛЕНО...

Футбол. Ліга чемпіонів. Другий кваліфікаційний раунд. Матчі-відповіді.

«Динамо» (Румунія) — «Брюгге» (Бельгія). 0:1 (перший матч — 1:3). «Загреб» (Хорватія) — «Залаегерсег» (Угорщина). 2:1 (0:1). «Базель» (Швейцарія) — «Жиліна» (Словаччина). 3:0 (1:1). «Левський» (Болгарія) — «Сконто» (Латвія). 2:0 (0:0). «Динамо» (Албанія) — «Брондбю» (Данія). 0:4 (0:0). «Хапоель» (Кіпр) — «Марибор» (Словенія). 4:2 (1:2). «Легія» (Польща) — «Вардар» (Македонія). 1:1 (3:1). «Хіберніан» (Мальта) — «Боавішта» (Португалія). 3:3 (0:4). «Железнічар» (Боснія) — «Ліллестрем» (Норвегія). 1:0 (1:0). «Партизан» (Сербія і Чорногорія) — «Хаммарбю» (Швеція). 4:0 (1:1). «Торпедо» (Грузія) — «Спарта» (Чехія). 1:2 (0:3). «Бєлшина» (Білорусь) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа). 0:1 (0:4). ГАК (Австрія) — «Шериф» (Молдова). 2:0 (4:1).

«Пюнік» (Вірменія, Єреван) — «Динамо» (Україна, Київ). 2:2. Шацьких, 8, Мелащенко, 28, Артаваз Карамян, 31, Арман Карамян, 57. (Перший матч — 0:4).

«Пюнік»: Карагезян, Артур Мкртичян, Траоре, Чилінгарян, Антонян (Захарян, 84), Агван Мкртичян, Мінасян, Стеванович (Мелоян, 46), Сістерна, Артаваз Карамян, Арман Карамян.

«Динамо»: Шовковський, Гавранчич (Радченко, 53), Боднар, Гусін, Несмачний, Дмитрулін, Мелащенко (Леандро, 46), Гіоане, Шацьких, Чернат, Пеєв (Кардаш, 63).

Попереджено: Агвана Мкртичяна, 7, Гіоане, 9, Гавранчича, 30, Сістерну, 66, Несмачного, 67, Траоре, 80.

Арбітр — Стівен Бенетт (Англія).

7 серпня. Єреван. Республіканський стадіон. 15 000 глядачів.

Отже, динамівці, як і очікувалося, здолали єреванський бар'єр і наступної середи в Софії зіграють перший матч третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів проти клубу «Левський». Але варто поговорити про матч у столиці Вірменії.

Спочатку все складалося для гостей щонайкраще. Протягом першої половини стартового тайму вони ще більше зміцнили перевагу, довівши загальний рахунок до 6:0! Шацьких точним ударом метрів з восьми забив першого м'яча. А через двадцять хвилин відзначився Мелащенко, який, вигравши боротьбу у захисників і воротаря, спрямував м'яча у порожні ворота.

Після цього футболісти «Динамо», на жаль, почали ставитися до суперника вочевидь зверхньо. За що були миттєво покарані. А коли рахунок став 2:2, спроби киян повернути собі ініціативу були марні. Не змогли вони відновити конструктивних дій. Здавалося, якби динамівці додали у швидкості, суперник не витримав би. Але не сталося так, як бажалося. В обох випадках, коли м'яч побував у воротах нашої команди, не на висоті був і Шовковський. Він, як на мене, припустився прорахунків, на що майстер його класу не мав права.

Звичайно, далася взнаки втрата через травми цілої групи досвідчених гравців оборони. Але про це стало відомо не в Єревані. Ситуація дуже складна — нічого не скажеш. Однак треба виходити з неї, компенсувати втрати іншим — згуртованістю, максимально віддачею, бойовим настроєм, великим бажанням грати і перемагати. Як і личить справжнім професіоналам. І нехай матч у Єревані слугуватиме «Динамо» серйозним уроком і перестторогою. Адже наступні суперники помилок не прощатимуть.

— Як на мене, на хід гри вплинув результат київського матчу, — прокоментував **Олексій Михайличенко**. — Забиті нами швидкі два м'ячі також позначилися на діях команди. Кудись поділася відповідальність. Як наслідок — низка помилок у нападі, і особливо у захисті. Однак ми виконали поставлене завдання і вийшли до наступного раунду. Зрозуміло, результатом я задоволений. Хоча, повторюю, сама гра команди залишає бажати кращого.

І наостанок пропоную вам думку про подію її безпосереднього учасника.

— Ми добре усвідомлюємо, що кожний наступний поєдинок Ліги чемпіонів ставитиме перед нами дедалі складніші завдання, — сказав мені в аеропорту «Звартноц» **Горан Гавранчич**. — Справді, сьогоднішня зустріч була не найкраща для нас. Але правильно кажуть: на помилках вчаться. Становлення нашої команди триває. І всякий досвід (негативний також) нам згодиться...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Єреван—Київ.

Дякуємо керівництву ФК «Динамо» (Київ) за допомогу в організації цього матеріалу.

ОГОЛОШЕННЯ

Науково-дослідний інститут будівельного виробництва (НДІБВ) Держбуду України

оголошує прийом до аспірантури з таких спеціальностей:

05.23.08 — Технологія промислового та цивільного будівництва

08.07.03 — Економіка будівництва.

Термін навчання в аспірантурі з відривом від виробництва — три роки, без відриву від виробництва — чотири роки.

Заяви на ім'я директора інституту подаються до аспірантури. До заяви додаються:

1) особовий листок з обліку кадрів та фотокартка;

2) копія диплома та додатку до диплома про закінчення вищого навчального закладу;

3) реферат за фахом або список наукових праць;

4) медична довідка (форма 286 — У).

Вступники до аспірантури складають іспити із спеціальності, філософії та іноземної мови.

Посвідчення про складені кандидатські іспити звільняє від складання відповідних вступних іспитів і подається разом із зазначеними документами.

Особам, які допущені до вступних іспитів, надається відпустка за місцем роботи на 30 календарних днів із збереженням заробітної плати.

Зарахованим до аспірантури з відривом від виробництва призначається стипендія, іногороднім надається гуртожиток.

Документи приймаються до 10 жовтня 2002 року.

Адреса НДІБВ: 03680, Київ, МСП, Червонозоряний проспект, 51, к. 711 (аспірантура).

Телефон: 248-89-18, 248-88-89; факс: 248-88-84.

ТОВ «Украгрозапчастина» ліквідує Луцьку філію з 06.08.2002 р. Претензії приймаються протягом місяця з моменту публікації за тел. (03322) 5-62-49.

ТОВ «Нехаївський крохмаль» с. Нехаївка Коропського району Чернігівської області повідомляє про зменшення статутного фонду.

ТОВ «Крохмаль-Сервіс» с. Нехаївка Коропського району Чернігівської області повідомляє про зменшення статутного фонду.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Філія «Київська ресурсна палата» Товарної біржі «Західно-Українська Біржа Нерухомості» у відповідності до укладених угод проводить торги з продажу на конкурсних засадах майна підприємств-банкрутів, а саме:

1. ЗАТ «Агрохімсервіс» — цех з обладнанням по переробці круп — 125,2 кв. м; цех з обладнанням по переробці насіння та виготовлення олії — 190,2 кв. м загальною вартістю 200760 грн. з ПДВ (об'єкти знаходяться за адресою: м. Фастів, вул. Транспортна,11); будівлі та споруди біолабораторії, які розташовані в Фастівському р-ні, с. Трилиси, вул. Шевченко,12 загальною вартістю 7855,2 грн. з ПДВ.

2. ТОВ «Скіф ЛТД» — незавершене будівництво комплексу будинків котеджного типу (готовність 60 — 70% за ціною 659185,2 грн. з ПДВ, які знаходяться за адресою: м. Фастів, мікрорайон «Заріччя»).

Продавець — арбітражний керуючий вищевказаних підприємств.

Час проведення торгів — щовівторка та щочетверга о 14.00.

Гарантійний внесок — 10%.

Місце проведення торгів: м. Київ, Музейний пров., 10, тел. 293-82-68, 293-40-15.

ПОВІДОМЛЕННЯ

З 01 серпня 2002 року розпочала свою діяльність Універсальна товарна біржа «Українські автодорожні ресурси», яка здійснює інформаційний пошук кредиторів ДП «НАЕК «Енергоатом» для створення громадської спілки кредиторів ДП «НАЕК «Енергоатом».

Мета створення спілки: забезпечення захисту інтересів кредиторів та об'єднання зусиль по стягненню боргів ДП «НАЕК «Енергоатом».

Бажаючі об'єднатися в спілку, — направляти повідомлення за адресою: 04053, м. Київ, вул. Артема, 40 «А», тел/факс :461-97-07, 461-98-17.

Довідка до відома кредиторів:

На даний час розглядається проект реорганізації ДП «НАЕК «Енергоатом» шляхом виділення АЕС в самостійні юридичні особи і залишення боргів за неплатоспроможним ДП «НАЕК «Енергоатом».

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2/а) від 29.06.2002 р. по справі № 6/92 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру наступного підприємства: приватне мале підприємство «Сервіс-фірма «Месія» (Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Минайська, 14/22, код ЄДРПОУ 13595466, п/р 26000301200187 в АКБ «Національний кредит», м. Ужгород, МФО 312624). Ліквідатор арбітражний керуючий Пазина Р. О. (м. Ужгород, пл. Хмельницького, 2/507, ліцензія АА № 047854 від 19.10.2001 р.

Арітражний суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановою від 23.07.2002 р. по справі № 24/281-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Вторсировина», 03039, м. Київ, вул. Голосіївська, 9, р/р 26005200002225 в Подільській філії АКБ «Укрсоцбанк» в м. Києві, МФО 322078, код 30573909, та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Чебаненка Сергія Павловича, ліцензія АА № 047615 від 10.07.2002 р. Заяви від кредиторів приймаються за адресою: 01025, м. Київ, а/с 177.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) 10.06.2002 року порушено справу № 11/176 про банкрутство ТОВ «Альміра» (м. Луганськ, пер. Красний, 21, рахунок 2600830180238 в ЛГВ АК «Промінвестбанк», МФО 304308, код ЕДРПОУ 20185119). Розпорядником майна призначено Седляра Олександра Петровича (ліцензія Мінекономіки № 047874 від 19.10.2001 року), який мешкає за адресою: 94486, Луганська область, Краснодонський район, с. Власівка, кв. Жовтневий, 4.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

КДПГХ «Іллірія» оголошує про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня публікації.

Господарський суд Івано-Франківської області (м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу № Б-2/126 про банкрутство ТзОВ «Адоніс ЛТД» (м. Івано-Франківськ, вул. Бориславська, 29, р/р 26008252582001 ІФОД АППБ «Аваль», МФО 336462).

Розпорядником майна призначено Лотоцького С. В. Майнові вимоги кредиторів та вимоги санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Житомирської області (10000, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 1/67 «б» про банкрутство Районного міжгосподарського комбінату сільського комунального господарства (м. Андрушівка), юридична адреса: 13400, Житомирська область, м. Андрушівка, вул. Жовтнева, 29, фактична адреса: 13400, Житомирська область, м. Андрушівка, вул. Жовтнева, 296 р/р 26005200051001 в Житомирській філії АТ «Укрінбанк», МФО 311584, КОД 05436707.

Розпорядником майна Районного міжгосподарського комбінату сільського комунального господарства (м. Андрушівка) призначено арбітражного керуючого Гудзь Володимира Васильовича, ліцензія № 408 від 16.02.2001 року.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

АОЗТ «Производственное предприятие «ТехСнабСбыт» сообщает, что 23 сентября 2002 года в 10.00 состоится общее собрание акционеров по адресу: 83086, г. Донецк, пр. Павших коммунаров, 7, комн. № 315. Регистрация акционеров с 9.00 до 9.45 по месту проведения собрания.

Повестка дня:

О реорганизации АОЗТ «Производственное предприятие «ТехСнабСбыт» в ООО «Гайдамак».

Справки по телефону: (0622) 90-44-62.

Правление.

---

1. **Дочірнє підприємство по виробництву збірного залізобетону, бетону та товарного розчину «Будматеріали» ВАТ «Хмельницькзалізобетон»** *повідомляє* про ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Хмельницький, вул. Чорновола, 31, **тел. 74-17-52.**

2. **Дочірнє підприємство «Будіндустрія» ВАТ «Хмельницькзалізобетон»** повідомляє про ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Хмельницький, вул. Чорновола, 31, **тел. 9-50-45.**

3. **Дочірнє підприємство «Деревообробник» ВАТ «Хмельницькзалізобетон»** *повідомляє* про ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Хмельницький, вул. Чорновола, 31, **тел. 74-17-53.**

4. **Дочірнє підприємство «Проект-Рембуд Хмельницькзалізобетон» ВАТ «Хмельницькзалізобетон»** *повідомляє* про ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Хмельницький, вул. Чорновола, 31, **тел. 74-17-55.**

ДОПОВНЕННЯ
до публікації в газеті «Голос України» № 121 (2872) від 9 липня 2002 р.

У порядок денний позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ «Аптека № 25», які відбудуться 26 серпня 2002 року за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру,33, кім.217, *доповнюється*:

п. 5. Про притягнення до матеріальної відповідальності Голови Правління за навмисні дії направлені на ліквідацію Товариства та нанесення значних збитків акціонерам.

п.6. Про доцільність ліквідації Товариства.

Регіональне Агентство з питань банкрутства в Дніпропетровській області проводить конкурс з продажу майна підприємства-боржника — ТОВ «П'ятихатський цегельний завод». Об'єкти продажу знаходяться за адресою: Дніпропетровська обл., П'ятихатський р-н, с. Красноіванівка, вул. Артіллерійська, 1. Початкова ціна продажу складає триста вісімдесят тисяч грн. Гарантійний внесок учасників конкурсу складає 5 % від початкової ціни. Гарантійний внесок перераховується на р/рахунок № 26007006610000 в Укрсіббанк, МФО 306856, код ОКПО 31540566 в строк, що становить один місяць з дня опублікування. Фіксовані умови конкурсу: придбання єдиним комплексом інвентарних об'єктів, що складають майно Боржника; збереження виробництва будівельних матеріалів; інвестування у розвиток будівельних матеріалів. Заявки приймаються протягом одного місяця з дня опублікування за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 8, з 9.00 до 17.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктом та оформлення участі у конкурсі звертатися за тел. 744-19-31.

Конкурс відбудеться 09.09.2002 р. за адресою:49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 8.

Постановлением хозяйственного суда Херсонской области 30.10.2001 г. по делу № 6/23-Б **ООО АПФ «Сепро»** (код 14132254) признано банкротом. Ликвидатором назначен Косенко Сергей Георгиевич (лиц. № 249849).

Дополнительная информация по телефону: 22-31-17.

Втрачено свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість Липовецького хлібоприймального підприємства ЄДРПОУ 00953438: свідоцтво № 01468136, серія НВ № 753948, індивідуальний податковий номер підприємства 009534302102, свідоцтво видане 16.07.1997 року.

ЗАО «Полиграф Дженерал Украина» (г. Харьков, ул. Каштановая, 14) объявляет об уменьшении уставного фонда до 30 556 700, 00 грн. Претензии кредиторов принимаются в течение 30 дней со дня выхода объявления.

ШОУ-БІЗНЕС

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

PR по замовчуванню

Реклама — двигун не лише торгівлі, а й шоу-бізнесу. Кожен рекламує себе як може. І чітких законів у цьому жанрі мистецтва немає. Мабуть, тому і виникають непорозуміння. Так, український музичний канал «Enter» в одному зі своїх сюжетів здивувався появі фотографії лідера гурту «Океан Ельзи» Славка Вакарчука на обкладинках дев'яти вітчизняних видань водночас. Тон і висновки цього матеріалу, а саме те, що гурт заплатив гроші за тиражування на обкладинках, не сподобалися музикантам і керівникові PR-агенції, що представляє «Океан» в пресі. Щоб спростувати неправдиву, на думку головних героїв горезвісного матеріалу, інформацію, було влаштовано прес-конференцію. Соліст Славко заявив, що «Океан Ельзи» жодного разу не виступав ініціатором іміджевих публікацій у пресі, а рекламний продюсер зазначив, що масове тиражування Вакарчука — акція продумана. Її ініціатива виходить із агенції. Взагалі, слів було багато, але обійшлося без бійки. Спроба створити прецедент і витягти назовні маленькі таємниці великого шоу-бізнесу не увінчалася успіхом.

ФЕСТИВАЛЬ

Телевізійний заплив

здійснює VII міжнародний фестиваль «Оксамитовий сезон». На теплоході він відчалив від Ростова-на-Дону останнього дня липня. Борознуючи морські простори з заходом у Ялту, Севастополь, Несебр (Болгарія), учасники акції мають переглянути понад 400 програм, представлених на телефестиваль дванадцятьма країнами. 12 серпня, виконавши намічену культурну програму, «Оксамитовий сезон» пришвартується в Одесі.

І мультиплікат на воді

А 14 серпня в річкове плавання за маршрутом Санкт-Петербург—Валаам—Петрозаводськ—Ярославль—Москва відправиться IX міжнародний фестиваль анімаційних фільмів «Крок-2002». Цього року мультяшний форум проходить на водній території Росії. Командуватимуть парадом фестивалю два президенти — заслужений діяч мистецтв України, режисер-мультиплікатор Давид Черкаський і заслужений діяч мистецтв РФ Едуард Назаров. «Крок-2002» пройде під патронатом загальнодержавної програми «Рік України в Росії».

Вуличний музей

Біля свого будинку у Коростишеві (Житомирська область) скульптор Віталій Рожик організував виставку під відкритим небом. Кам'яні скульптури тварин, птахів, людей тепер прикрашатимуть вулиці рідного міста майстра. Втім, його роботи — пам'ятники Тарасу Шевченку, Івану Франку — давно вписалися в архітектурний ансамбль Коростишева.

МУЗ-ОБОЗ

«Мандри» в літніх мандрах

Київська музична група «Мандри» пішла на канікули. Літню перерву від концертів і прихильників учасники влаштували, щоб трохи відпочити один від одного і провести час з друзями та сім'ями.

Рік у соліста Сергія Фоми (Фоменка) та у його колег по «Мандрах» був творчо насичений і напружений. Вони писали і записували нові пісні, виступали в клубах і на фестивалях (наприклад, на Міжнародному фестивалі «Україна» в Лондоні), інтерпретували український фольклор.

У новому сезоні хлопці мають намір вийти на широку теле- і радіоаудиторію з новим мальованим мультяшним кліпом на пісню «Орися» і другим аудіоальбомом «Легенда про Іванка та Одарку».

Журналіст широкого профілю

Київський тележурналіст Дмитро Харитонов (екс-автор і ведучий ток-шоу «Мости» на телеканалі «ICTV») написав книгу про тренера київського футбольного клубу «Динамо» легендарного Валерія Лобановського. У вересні ця праця має бути випущена у світ столичним видавництвом. А поки що Дмитро на одній із московських телевізійних студій виконує обов'язки продюсера...

КЛІП

Полісся знімали у Ржищеві

Група «Гайдамаки» вирішила, що час робити новий кліп. Вибрали пісню «Полісся» з однойменного альбому і замовили майбутній відеотвір відомому українському кліпмейкерові Віктору Придувалову. Зйомки проходили неподалік Ржищева. За словами Придувалова, ці місця вниз по Дніпру дуже схожі на природу Поліського краю. Під керівництвом кліпмейкера, цілком довірившись його професіоналізму, музиканти весь день танцювали, стрибали через багаття, гасали на машині, співали, пустували перед кінокамерою. Разом із ними в кадрі будуть присутні два байкери, які на прохання Віктора на своїх «Ямахах» під час зйомок бентежили водіїв зустрічних автомобілів. А що з усього цього вийде в остаточному підсумку, знає лише Придувалов. Триває монтаж кліпу. Результат шанувальники «Гайдамаків» побачать восени.

ГАСТРОЛІ

Приємне з корисним

намагаються суміщати поп-зірки різних країн у літній період і йдуть виступати на південь. Російський співак Філіп Кіркоров — не виняток. Свою концертну програму він спланував так, щоб і відпочиваючу публіку потішити, і самому відпочити від трудів праведних. Своє літнє турне по Криму Кіркоров почав у середині липня з виступів у Судаку та Феодосії. Потім з кримського гастрольного курсу на два дні відхилився у бік Закарпаття, де дав концерт у Мукачевому. А перших серпневих вихідних як метр російської естради Філіп заспівав кілька своїх хітів на міжнародному фестивалі популярної музики «Юрмала-2002». До кінця місяця Кіркоров, схоже, їхати далеко від моря не збирається. Він виступить у Сочі, Феодосії, Судаку, Ялті, Севастополі, Геленджику, Анапі.

Фото УНІАН.

ТЕАТР

Закінчити не можна, припинити — теж

Цього року, на жаль, реконструкція Харківського державного академічного російського драматичного театру імені О. С. Пушкіна не закінчиться. Недарма кажуть: ремонт не можна закінчити, його можна лише припинити. Утім, у Харкові зупинятися на півдорозі не збираються. Термін відкриття оновленого храму Мельпомени переносять через фінансування. Основні будівельні роботи практично закінчено. Однак, для завершення реконструкції театру, яка вже стала у 8 млн. гривень, необхідно ще стільки ж (для купівлі звукової апаратури і закінчення оздоблювальних робіт). Міський бюджет обіцяє цього року виділити півмільйона гривень. Отож раніше весни майбутнього року «стихійне лихо» у вигляді ремонту в театрі не припиниться.

Хочу монтаж!

Шанувальники української групи «Воплі Відоплясова» вже давно мали можливість лицезріти новий відеокліп своїх улюбленців на пісню «Світ», яка увійде до альбому «Файно». Але, на жаль, ось уже дев'ять місяців відзнятий матеріал не може втілитися в повноцінний відеоролик. Річ у монтажі. Жоден із запропонованих монтажних варіантів потенційного кліпу поки що не задовольнив «ВВ».

ТЕЛЕ

Профорієнтація на материнство

Оксана Марченко — диктор Першого Національного каналу і ведуча авторської програми «Моя професія», схоже, збирається взяти таймаут у своїй журналістській професії. За чутками, вона готується стати матір'ю вдруге. Але на телебаченні це ретельно приховують, у літній період транслюючи повтори випусків її ток-шоу.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Редколегія:
Сергій ПРАВДЕНКО, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.
Ціна договірна.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311144. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos